

Jediné Bohem připravené místo k uctívání

1 Dobré ráno! Jsem rád, že tady dnes ráno mohu být. A jsme rádi a těšíme se z tohoto skvělého obecenství u těchto starých písní víry. My to *prostě* milujeme. Vy také? Ten refrén „Amen“. To je to, čím je On, to Amen. On má to poslední slovo.

2 Když se zpívaly ty písně, seděl jsem tam a hovořil se svým starým přítelem, bratrem Brownem. A on řekl: „Bratře Branhame, nikdy jsem to nechápal, o čem jsi mluvil, až teprve včera,“ řekl, „kdyby jen lidé mohli vejít do toho, o čem ty mluvíš,“ řekl, „každá překážka by z cesty zmizela.“ To je čistá pravda. Je to pravda. Je to přesně tak. Kdybyste to jen dokázali pochopit a uchopit se toho. Vidíte?

3 Hovořil jsem se svým malým přítelem, Erniem Fandlerem. Myslím si, že někteří z vás, kteří jste připojeni k přenosu, si Erna pamatujete, jak se obrátil a jak byl přiveden k Pánu. On nemluví dobře anglicky, jinak bych ho rád poprosil, aby sem přišel a řekl pár slov. On zaměňuje jednoduché V s dvojitým W a všechno možné. Ptal se mě, jestli pamatuju na ten čas v Shawano, kde on bydlí. Tam přímo ve shromáždění zemřel nějaký člověk, převrátil se na židli a byl mrtvý, byl to luterán. A my jsme poprosili, aby se všichni utišili, vyslovili jsme nad ním Slovo Páně a on ožil. Oni kolem toho nepřešli jen tak; chtějí, abychom se k nim vrátili.

4 A dozvěděl jsem se dnes ráno, že ve Francii se více než dva tisíce Francouzů několik dnů postí, abychom přijeli a přinesli toto poselství ve francouzštině do Francie. Celý ten protestantský národ, ta protestantská část toho národa, Francie. A tak jsme...

5 Začalo to teď prostě vzkvétat. Prostě to začalo... ta slupka se rozevívá, aby tam teď mohla pšenice ležet *na výsluní*. Vidíte? A tak jen zůstaňte uctiví, setrvejte v modlitbách. Rozumíte? Pamatujte: „Ti, kteří očekávají na Pána, nabývají nových sil.“

6 Tedy, jsou... já jsem... stárnu, a tak jsem uvažoval: „Bude ještě nějaké další probuzení, uvidím ještě nějaké další?“ A jen pamatujte, ze západu přijede jezdec na bílém koni. Ještě jednou projedeme touto stezkou. Je to tak. Jen pamatujte, to je zaslíbení, rozumíte.

7 No, chci říci bratru Leovi... Včera večer jsem mluvil o bratru Woodovi, byl tady jeho bratr. Bratře Leo, pokud ty a ta malá skupina jste dnes ráno připojeni k vysílání... Sestro Mercierová, tvůj otec je

tady. Viděl jsem ho včera večer. Je někde tady v budově a vypadá dobře a skvěle.

⁸ Dnes ráno byl v modlitebně uzdraven, měli jsme tam dva vážné případy rakoviny, skutečně umírající lidé, a oba byli uzdraveni. A jejich otec, starší muž se srdečním záchvatem, byl z *té nemoci* pozvednut ke slávě Boží. A je tady někde ve shromáždění. Nemohu ho teď v tom zástupu lidí vidět, ale včera večer tu byl.

⁹ Zdravím vás všechny po celé zemi, i tady na tomto nádherném místě v Modlitebně života ve Shreveportu, kde máme úplně namačkaný zástup lidí kvůli nedělní škole. Víte, kdybych bydlel ve Shreveportu, nic proti nikomu neříkám, ale toto by bylo místo, kam bych chodil do shromáždění, přímo sem do Modlitebny života. To není denominace. Modlitebna života je dnes mezidenominační modlitebna. Vyšli z denominace, protože přijali mne a toto poselství, které kážu. Bratr Jack Moore, můj bratr a přítel, byl vyloučen z denominace, protože se stýkal se mnou. A tak si myslím, že si zaslouží uznání. Je to tak. Ať mu Bůh žehná. A podpírejte jeho ruce v modlitbě a věřte mu.

¹⁰ A teď, sestra Mooreová, nikde ji nevidím, ona... Ano, tam vzadu. Ona vypadá jako velká slečna, sedí dnes ráno tamhle, celá svátečně oblečená, v novém, jako by se vyparádila na Velikonoce. A to vypadalo... Bratr Jack ji ani nepoznal, no... sestra Mooreová.

¹¹ Schází nám samozřejmě Anna Jean a Don a ti ostatní. Jsem rád, že vidím bratra Nolana, on byl jedním ze zdejších spolupracovníků.

¹² A bratr Ernie, zeptal jsem se ho včera, jestli by nám nezaspíval to „Amen“. Já to mám nahráno a už jsem ten pásek ohrál, protože to poslouchám pořád dokola, to „Amen“. Myslím si, že on na to má vhodný hlas; a že je schopen všechny porazit. A malá Judy - všiml jsem si ji. Ti dva prostě vypadají jako bratr a sestra. Že ano? Ale jsou to manželé. Podívejte se na ně na oba a uvidíte proč. Jsou si prostě podobní. Je to opravdu milý mladý pár. Totiž, víte, to jsou... Bratr Palmer, který právě vystoupil po tom zlatém schodišti, to je jeho dcera a zeť. A to jsou... Ona je opravdu výsledkem jeho dobré výchovy dětí. A má také další *děti*, ženaté kazatele, kteří jsou evangelisty na misijním poli, a také další. A tak je to prostě ohromné.

¹³ Neviděl jsem sestru Palmerovou. Skutečně nevím, jestli bych ji poznal nebo ne, kdybych ji viděl. Ona tady samozřejmě někde ve shromáždění je. Tam vzadu. Bůh ti žehnej, sestro Palmerová.

Kazatel 12:13

14 Moje srdce se rozechvěje pokaždé, když na to pomyslím. Bratr Palmer zrovna před několika minutami vystoupil po tom schodišti, než jsem obdržel zprávu, že už odešel. Nemohl jsem tomu prostě uvěřit. Billy mi telefonoval a někdo stihnul... oni se to dozvěděli. Byli jsme takovými vřelými přáteli, a když jsem se dozvěděl, že odešel, bylo to opravdu šokující. Ale všichni musíme odejít, bez ohledu na to, kdo jsme. Jeden po druhém budeme muset odejít. Ale je tady pouze jedna věc: „Suma všeho, co jsi slyšel, je: Boha se boj, a příkázání Jeho dodržuj, nebo na tom všechno člověku záleží.“ Kazatel 12.

15 No, nemám pro tuto nedělní lekci dost času a já jsem ochraptělý.

16 Řekněte, bratr Pearry Green udělal skvělou věc. On mě slyšel, jak jsem včera večer řekl: „Schází mi můj přičesek, který mě chrání...“ On tam zatelefonoval a snažil se najít někoho, kdo by mi to poslal letecky. Řekl jsem: „Už je pozdě, už jsem ochraptělý.“ Celé roky jsem se snažil najít nějaké východisko, ale když jsem dostal tohle, to mě vyléčilo. Ale tentokrát jsem si to zapomněl, a tak jsem trochu ochraptělý. A tak se mnou, prosím, mějte trpělivost, když budu mluvit.

17 No, kolik z vás má rádo nedělní školu? Ó, to je správné. Je to dobré, posílat tam vaše děti. No, dovolte, že to opravím, je to dobré přivádět tam svoje děti, přivádět svoje děti; a vy přicházejte také. Kdo z vás ví, jakým způsobem vznikla na začátku naše nedělní škola? Kde má svůj původ? V Anglii. Jak se jí říkalo na začátku? Škola otrhanců. Je to tak, říkali jí „Škola otrhanců“. Zapomněl jsem, jak se ten člověk jmenoval, který ji založil. Jak se jmenoval? [Někdo říká: „Robert Raikes.“] Je to tak, přesně tak. A on bral malé děti z ulice - byly v roztrhaných šatech a neměly kam jít a byly na tom velmi špatně - a on je přiváděl a začal jim dávat lekce z Bible. A to dnes narostlo do jednoho z téměř největších řádů církve, nedělní škola. Je to dobré tam chodit. Určitě přijďte a přiveďte vaše děti. Myslím, že zdejší modlitebna má učitele, má vybavené místnosti pro různý věk, a podobně. A vy nově obrácení, kteří jste právě přišli ke Kristu, následujte rovnou dál to poselství. Přijďte sem do Modlitebny života a oni vám pomohou.

18 No, dnes večer budeme mít starodávnou modlitební řadu. Budeme se prostě modlit za nemocné takovým způsobem, jak jsme to dělali kdysi s bratrem Jackem a bratrem Brownem.

19 Při pohledu na bratra Browna se mi připomíná, jak se snažil rozdávat ty modlitební lístky a jak, i když on sám je kazatel... A v těch dnech na něho v organizaci dělali nátlak, víte: „Já jsem v této věci tvůj bratr, víš. Musíš mě tam vzít.“ Ó, on opravdu prožíval těžký čas, ale zůstal tak věrný, jak jen mohl být. Bratr Brown je jeden ze skvělých mužů. A tak my ho milujeme.

2. Korintským 5:1

20 A sleduji, jak my všichni, my tři se stáváme... pomalu se blížíme k tomu věku, ke konci. Bude to velice smutné, jestli jsme do nás neumístili tu velkou věc, o které víme, že je pravdivá. My se v jednom z těchto dnů jednoduše chystáme vrátit se zpět do našeho mladého mužství, abychom už nikdy... naše těla budou proměněna, budou učiněna na Jeho podobenství: „Protože když náš pozemský dům tohoto přebývání bude zbořen, máme jiný, který nás už očekává.“

21 A ta vděčná část toho je, drahý příteli, že drahý Pán Ježíš... Vy, kteří mi důvěřujete, že vám říkám pravdu, drahý Pán Ježíš mi jednoho rána kolem osmé hodiny dovolil tu zemi vidět. No, to nebylo vidění, protože jsem... Nerad to říkám. Ale ať to bylo cokoliv, bylo to tak opravdové, jako to, že k vám tady mluvím. Viděl jsem tváře těch lidí a nemohl jsem je poznat, oni byli znovu mladí. A byli tak opravdoví, jako... Držel jsem je za ruce a tak dále. Bylo to tak skutečné...

2. Korintským 5:1

22 A to mi pomohlo, protože jsem kdysi míval takovou představu, že když někdo zemře, že ho opouští jen jeho duše. A pak, když On mi to zacítoval, že: „Jestliže ten pozemský dům našeho přebývání bude zbořen... máme už jiný.“ Vidíte? A všechno musíme mít do třetice, aby to bylo dokonalé. Rozumíte? A tak máme jedno tělo tady, pak máme to tělo tam, které je tělem nebeským, a pak to oslavené tělo ve vzkříšení. Rozumíte, to z toho dělá úplnost. A tak to je... To není nějaký mýtus, to není nějaká představa, to není nějaký duch. To je muž a žena jako vy, úplně přesně tak.

23 A pak, před lety, jsem viděl ty krajiny ztracených, a byl jsem tam. A říkám vám, přátelé, jako starší člověk; dovolte, abych vás o tom dnes ráno všude v celém národě přesvědčil, nikdy si nepřejte to místo vidět. Neexistuje vůbec žádný způsob, jak bych mohl... kdybych byl umělcem, malířem se štětcem, nedokázal bych ten obraz namalovat. Jako kazatel vám to nejsem schopen popsat. Když mluvíme o pekle jako o hořícím místě, je to milionkrát horší než to; ta hrůza, která to provází.

24 A nebe - nebo to místo, ať už to bylo kdekoli, nevím jak ho pojmenovat. On se tam o tom zmiňoval jako o „duších pod oltářem“ - ale když to bylo, nikdy jsem neměl... neexistuje způsob jak vysvětlit, jak je to vznešené. Tam je... No, musíte prostě přijmout mé slovo, jsem jenom člověk. Rozumíte? Ale tato vidění, která se vždy vyplňovala přesně, jak jsem vám je řekl; vy víte, že každé bylo pravdivé. A toto je také pravdivé. Cokoliv děláte, i kdybyste postrádali všechno ostatní (zdraví, sílu, váš zrak, ať je to cokoliv), nepromeškejte toto. S tím se nedá nic porovnat. V anglickém jazyce neexistuje slovo, které bych znal, které by to dokázalo vyjádřit. Kdybyste řekli „dokonalé“, pak je to něco většího; když řeknete „skvostné“, je to něco většího; „úžasné...“ Neexistují slova, která znám, která by to dokázala vyjádřit, protože to bylo tak... A pak, při pomyslení, že to ještě není konec toho, pomyslel jsem si: „Já jsem se něčeho takového bál?“

25 Zeptal jsem se *jich*: „Jíte tady?“

26 Řekli: „Tady ne. Tady nejíme, ale když se vrátíme na zem, obdržíme těla, ve kterých budeme jíst.“

27 No, mohl jsem je cítit. Oni byli prostě, jako je toto. Rozumíte? A oni... Řekl jsem: „No, máte...“ Ó, ano, oni mají těla. To není nějaký mýtus, to je tělo. Poznali jsme jeden druhého. Oni mě všichni poznali, oni mě objímali, miliony z nich.

28 A já jsem řekl: „Dobře, rád bych viděl Jeho; toho, který mě sem přivedl.“

29 Řekli: „Teď Ho nemůžeš vidět, musíš ještě počkat.“

30 Řekl jsem: „Proč jste mě postavili sem nahoru?“

31 Řekli: „Ty jsi byl za svého života vůdcem.“

32 A já jsem řekl: „Chcete mi říct, že tohle jsou všechno Branhamovi?“

33 On řekl: „Ne, to jsou tvoji obrácení ke Kristu.“ Rozumíte?

34 Rozhlédl jsem se, a tam všechny ty nepříjemné noci a zkoušky skončily, a mohl jsem vidět jejich tváře. Přišla tam nahoru nějaká mladá žena, jedna z nejkrásnějších žen, a prostě mě objala a řekla: „Vzácný bratře.“ A když prošla... No, byla to žena. Ale tam nebude vůbec hřích. Naše žlázy tam jsou proměněné. Tam se už nebudou vychovávat děti. Rozumíte? Všichni si budou podobní.

³⁵ To, co *tady* způsobuje ten rozdíl, to je vzrušení. A proto nevěřím ve *společenský* tanec na parketu. Žádný muž... Já, před Bohem a před touto mojí Biblií, žil jsem celý svůj život po této stránce čistě, už když jsem byl ještě malý chlapec a po celou dobu, když už jsem byl mladý muž. Každá dívka, s níž jsem kdy chodil, mohu s ní jít přímo k soudu. Vidíte? Ale neexistuje takový muž, je mi jedno, kým jsi, který může dovolit ženě (ženě v plném smyslu slova), aby se k němu přitiskla; jestli jsi opravdu zdravý muž, dojde ke vzrušení. Ale tam to nebylo, tam ty žlázy nejsou; tam mají všichni stejné žlázy, rozumíte. Tam *vládne* jen čistota, neposkvrněná sesterská a bratrská láska; je to víc, než by bylo vůči tvé... dokonce vůči... když objímáš svou malou dceru. Rozumíte? Svou vlastní dceru. Ona je přesto ženského pohlaví a ty jsi mužského, vidíš, i zde by mohlo něco vzniknout. Ale tam ne, tam je s hříchem konec, tam všechno skončilo. Rozumíte? Opravdová... jen opravdová svatá láska.

³⁶ A já jsem se na tu ženu podíval. Vypadalo to, jako kdyby jich tam byly miliony, a všechny měly dlouhé vlasy a bílá dlouhá roucha. A ten, který se mnou hovořil, mi řekl: „Ty ji nepoznááš?“

³⁷ Řekl jsem: „Ne.“

³⁸ Řekl: „Bylo jí devadesát, když jsi ji přivedl ke Kristu.“

³⁹ Úžasná milost, jak sladce to zní! Prostě neexistuje vůbec způsob, jak by šlo vysvětlit, co to je. Přijměte má slova, pokud mi věříte. Buďte si jisti, že jste za sebou spálili každý most, který by vás spojoval s tímto světem.

⁴⁰ Věřím, že církev začíná poslouchat poselství a začíná mu rozumět. Ale přátelé, poslyšte. Musíme ležet v přítomnosti slunce, musíme dozrát. Naše víra ještě není zralá. Intelektuálně posloucháme poselství, které nám Bůh dal, a vidíme ta znamení, která nám ukázal, a dokazuje to Biblií, že to je tak, ale, ó, jak církev potřebuje ležet v Jeho přítomnosti, dokud nezjemní, nestane se něžnou v Duchu, tak aby se v něm mohla nořit. Někdy při mluvení poselství se stáváte přísní, musíte to takhle rozdrtit, protože ten hřebík musíte na konci ohnout, aby to dobře drželo. Ale když to jednou církev porozumí, ti vyvolení budou vyvoláni a oddělení (potom v Boží přítomnosti), vím, že to bude něco, jako ti lidé, kteří byli tam, když nastane to vytržení.

⁴¹ Dnes ráno jsem se chystal mluvit na téma „Vytržení“, ale nemám na to dost silný hlas, abych to udělal, a tak se mnou jen mějte

chvíli strpení, zatímco chci mluvit na téma: „Jediné Bohem připravené místo k uctívání.“

42 Tedy, je to ohromně důležitý text. A tak se teď pomodleme. A po celé zemi dnes ráno, kdekoliv jste, skloňte na chvíli své hlavy. Budte teď opravdu upřímní. Přistupujeme ke Slovu Božímu, což je Bůh ve formě písma.

43 Velký Autore této knihy, „to je semeno“, jak jsme vyučováni, „které rozséval rozsévač“. Tak to řekl ten Autor. A my si uvědomujeme, že semeno bude růst, pokud bude mít správný druh půdy. A tak, Otče, vezmeš dnes ráno všechno trní a bodláčí a nevíru a skeptické myšlenky z našich srdcí; aby Slovo Boží mohlo svobodně růst, a bylo v našich srdcích Duchem zaléváno? Abychom se mohli stát Božím lidem. Vyslyš, Otče. To jsou naše srdce. A nejen my, kteří jsme to rozpoznali, ale ať jsou v celé zemi další, jejichž srdce budou hořet láskou a něžností, kteří půjdou a budou se snažit získat ztraceného bratra, ztracenou sestru. Dej to dnes, Bože. Očekáváme výhradně na Tebe, protože Ty jsi náš Vůdce a náš Pán. A tak se modlíme, abys nás dnes nasměroval do Tvého Slova a dal nám z Tvých požehnání. Skrze Tvou milost a ve Tvém jménu o to prosíme. Amen.

44 Tedy, vezměme jako náš text... Chci přečíst z 5. Mojžíšovy, ze Starého zákona, prostě abychom měli biblický scénář. Mám tady několik poznámek, které jsem si narychlo zapsal, potom když jsem se s bratrem Vaylem vrátil ze snídaň.

45 Nestačil jsem ještě poděkovat tomu člověku tam v tom hotelu, v té restauraci, který tehdy večer, zaplatil za naši večeři. Byli jsme tam s manželkou a mou dcerkou, a když jsem šel, abych zaplatil svůj účet, někdo ho už zaplatil. Ať to byl kdokoliv, chtěl bych ti za to poděkovat. Řekli mi: „Ten muž, který seděl tam na konci té lavice.“ Samozřejmě, seděla jich tam celá skupina, těch, které jsme znali. No, byl to nějaký Kickapoo¹, někdo takový, tady na tom místě, v restauraci, kde jsme byli. Ať to byl kdokoliv, kdo to pro nás udělal, děkuji vám. Bůh vám požehnej, jednomu každému z vás.

5. Mojžíšova 16:1-6

46 A teď v šestnácté kapitole páté Mojžíšovy; je to slavení Paschy. A tak bychom chtěli přečíst asi několik prvních veršů, první čtyři, pět nebo šest veršů:

¹ Člen indiánského kmene přestěhovaného z jeho původního teritoria na jiné. (Něco jako bezdomovec.)

Dbej na měsíc ábíb (to je měsíc klasů), abys slavil hod beránka Hospodinu, svému Bohu, [to je „duben“]... protože tě Hospodin, tvůj Bůh, v měsíci ábíbu vyvedl v noci z Egypta.

Hospodinu, svému Bohu, budeš obětovat hod beránka z bravu nebo skotu na místě, které Hospodin vyvolí, aby tam přebývalo jeho jméno.

Nebudeš při něm jíst nic kvašeného. Po sedm dní budeš při něm jíst nekvašené chleby, chléb poroby, neboť jsi chvatně vyšel z egyptské země. Po všechny dny svého života si budeš připomínat den, kdy jsi vyšel z egyptské země.

Na celém tvém území se u tebe po sedm dní neuvidí kvas. Z masa, které připravíš prvního dne navečer, nezůstane nic přes noc do rána.

Nebudeš moci připravovat hod beránka v kterékoli ze svých bran, které ti dává Hospodin, tvůj Bůh.

Jenom na místě, které Hospodin, tvůj Bůh, vyvolí, aby tam přebývalo jeho jméno, připravíš hod beránka večer při západu slunce v ten čas, kdy jsi vyšel z Egypta.

Ať Pán přidá svá požehnání ke čtení Jeho Slova.

⁴⁷ No, nešumí ten mikrofon? Včera večer jsem slyšel, že ano. Slyšíte mě všude dobře? Neslyšíte. Je to teď lepší? Je to takhle lepší, když do těch mikrofonů mluvím takhle shora? Jsem prostě trochu ochraptělý, a tak kvůli tomu dnes ráno stojím blíž a doufám, že bratr Pearry to tam může dát. Slyšíte mě teď dobře? Myslím, že to seřídili. Dobře.

⁴⁸ To, o čem chci dnes ráno mluvit, je to, že Bůh má pouze jediné místo, na němž se ctitel může s Bohem setkat, pouze jediné místo. V průběhu věků mnozí toto tajné Boží místo hledali, přes celé věky. Dokonce Job chtěl vědět, kde On žije. „Kdybych jen mohl jít k Jeho domu a zaklepat na Jeho dveře.“ Job chtěl najít místo Božího přebývání, protože tam jsou Bůh a Jeho rodina uctívání společně.

⁴⁹ Jako včera, v tom poselství včera ráno, zjišťujeme, že existuje možnost, že nějaká osoba uctívá Boha nadarmo, i když to uctívání je

upřímné. Bůh pro nás všechny tyto věci připravil, ale jedná se o to, že my musíme hledat, abychom našli, kde ony jsou. Pavel řekl Timoteovi, aby hledal a aby byl připraven vhod i nevhod podat slovo o naději, která byla v něm.

⁵⁰ No, všechny tyto věci tam jsou. A my zjišťujeme... Rád bych někdy přijel do Shreveportu, kde bychom prostě měli asi dva nebo tři týdny na to, abychom každý večer vzali třicet minut a věnovali se jednoduše vyučování, rozumíte. Prostě zůstali přímo ve Slově, u těchto tajemných pasáží (rozumíte?), kde bychom se mohli dozvědět, jak se tam dostat. A vy prostě sledujte. Držte se Božích pokynů, ke každým dveřím existuje pouze jeden klíč. To je pravda. A žádný jiný klíč. Nezáleží na tom, jak by se to tomu podobalo, Bůh nemá žádný paklíč. On má jenom jeden klíč. A vy musíte mít ten klíč, jinak se ty dveře neotevrou. Bez ohledu na to, jak jste upřímní, stále ty dveře nedokážete otevřít.

⁵¹ No, kolik z vás tu bylo včera na snídani, nebo předevčírem? Dobře, myslím si, že většina, minimálně devadesát procent z vás nebo i víc. Abych vytvořil pozadí, tomu co chci říct; David byl pomazaným králem, byl Bohem pomazaný. Největší král, jakého kdy Izrael měl, kromě Pána Ježíše (který je Bohem), tím Pomazaným. David ve svém synu... nebo Ježíš byl syn Davidův podle toho rodokmenu, podle těla. A On se má posadit na Davidův trůn jako... má zpětně podědit, kníže vždycky zdědí královský trůn.

⁵² Všimněte si teď, že David byl pomazaný, a i když měl na sobě to pomazání, dostal se mimo Hospodinovu vůli i s tím pomazáním. A všichni ti lidé; nepřijali biblický postup nebo klíč k tomuto zjevení; všichni byli také pomazáni, všichni, společně, křičeli a oslavovali Boha za věc, která vypadala naprosto správně: totiž, aby přinesli Slovo Boží zpět do domu Božího. Ale David byl král, ne prorok. Vidíte? V zemi byl prorok, který to měl udělat, a Bůh celé to hnutí nepřijal, protože oni vůbec nepoužili ten správný klíč. Ty dveře se neotevřely. A my si to musíme zapamatovat a uchovat si to v paměti. Na všechno, co je z Boha, existuje jeden určitý způsob, jak se to má udělat, a tím to hasne. No, Bůh tam měl jednu určitou církev, v níž se setkává s lidmi, a v té církvi vás přijme, a v žádné jiné.

⁵³ Řekl jsem to, protože tolikrát jsem byl nepochopen a lidé mi říkali...

Ptám se: „Jsi křesťan?“

„Jsem baptista.“

„Jsi křesťan?“

„Jsem metodista.“

„Jsi křesťan?“

„Jsem letniční.“

⁵⁴ No podívejte, to pro Boha vůbec nic neznamena. Vy prostě používáte špatný klíč. Ale existuje správný klíč, existuje jeden, kde Bůh... Bůh nikdy nezaslíbil, že se s tebou setká jako s metodistou nebo jako s baptistou nebo letničním, nebo s jinou denominací. On denominace dokonce ani neuznává. Ony jsou proti Němu.

⁵⁵ V tom dlouhém poselství, přinesu ho velice brzy v modlitebně. A pak si to bratr Jack poslechne a potom bude moci uvážít, co s tím budete chtít udělat, protože to bude nahráno.

⁵⁶ No, lidé jednají, jako by byl Bůh povinný se s nimi setkat na základě jejich teologie. No, lidé takto jednají. Oni se nebudou ani jeden s druhým stýkat. Trojiční nebo letniční se nebudou stýkat s jednotáři, a ani jednotáři se nebudou stýkat s trojičními. Metodisté se nebudou stýkat s baptisty, protože jeden je legalista a ten druhý kalvinista, a tak spolu nemají vůbec společenství. A oni tak silně omotávají lidské rozumy, že jeden je dokonce proti druhému.

⁵⁷ Před nedávnem jsem se chtěl pomodlit v jednom nemocničním pokoji. Ležela tam velice nemocná paní, která se měla podrobit operaci, a oni si mysleli, že zemře. Ležela tam také jiná žena, ke které jsem byl zavolán, abych se za ni pomodlil. Řekl jsem jí: „Nemáte nic proti tomu, abych se na okamžik pomodlil?“

⁵⁸ A ona řekla: „Zatáhněte závěs!“

⁵⁹ A já jsem řekl: „Promiňte.“ Řekl jsem: „Chtěl jsem se jenom pomodlit.“

⁶⁰ Ona řekla: „Zatáhněte závěs!“

⁶¹ Řekl jsem: „Ano, madam.“ Seděl tam u ní její syn, byl to napohled takový typický Ricky. A já jsem se zeptal: „No, vy nejste křesťané?“

⁶² Ona řekla: „My jsme metodisté!“

63 Řekl jsem: „No, na to jsem se vás vůbec neptal. Já jsem se ptal, jestli jste křesťané.“ Rozumíte?

64 A tak ona řekla: „Zatáhněte závěs!“

65 Vidíte, protože někdo, kdo nebyl metodista, se šel pomodlit za umírající ženu, a ona přitom byla ve stejném stavu. Ale protože to nebylo spojeno s její vlastní organizací, ona to ani nechtěla slyšet nebo s tím mít něco společného. Pokud to nebylo farizejství, tak jsem nikdy žádné neviděl!

66 Počkejte, dokud si neposlechnete Stezku hada. Dobře. No, pomyslete teď, že jejich denominace je ta jediná, která je zaregistrovaná u Boha; Bůh tě nebude slyšet, pokud nejsi metodista nebo baptista nebo trojiční nebo jednotář nebo něčím takovým. To je omyl!

67 A to je můj záměr. Ale pokud existuje taková touha v lidských myslích a v srdcích, aby byli rovnou... Já si nemyslím, že ta žena to udělala kvůli tomu... nebo kdokoliv jiný. Metodista by nepovstal a nepostavil se za Metodistickou církev proto, protože věděl, že ona se mylí. Ten člověk si myslí, že ona je v pořádku. Já nevěřím, že trojiční by odsoudil jednotáře nebo jednotář trojičního a letničního proto, že chce být někým jiným. On si myslí, že má pravdu. A vy musíte respektovat jeho názory. Víte, že příkrývku lze natáhnout na obě strany. Ale zapamatujte si, v tom všem, pokud v srdci nějakého muže nebo ženy existuje něco, o čem věří, že to je správné, pak to, co je správné, se někde musí nacházet. Tak jak jsem často říkal: „Když hlubina volá hlubinu, musí být nějaká hlubina, která by na to volání mohla odpovědět.“

68 Víte, bylo nám řečeno, že tuleň kdysi chodil po břehu moře po nohách. Ale teď nohy nemá, ony se přeměnily v ploutve, protože on mohl... on potřeboval ploutve, když se odebral ze souše, kde byl kožešinovým zvířetem, do moře. Příroda mu zformovala nějaké ploutve místo nohou, protože dokázal více plavat než chodit.

69 Nevzpomínám si teď, jak se jmenoval ten slavný člověk, který šel až k jižnímu pólu. Jak se jmenoval? Byrd. Říkají, že on pro některý dobytek pro tuto výpravu měl zhotovené kabáty; on si vzal dobytek, aby měl mléko a udělal jim kožichy, aby ten dobytek ochránil před zmrznutím. Ale když tam přišel, ony žádné kožichy nepotřebovaly, příroda způsobila, že jim kožešina narostla. Vidíte? Proč? Předtím než byla na hřbetě ryby ploutev, musela pro ni existovat voda, ve které by

mohla plavat, jinak by vůbec ploutev neměla. Předtím než existoval strom, který roste v zemi, musela pro něj nejdříve být půda, ve které by mohl růst, jinak by žádný strom nebyl.

⁷⁰ A tak, vidíte, tak dlouho, jak jen se v lidském srdci nachází něco, co po něčem volá, musí existovat něco, co by se tomu mohlo ozvat a to volání uspokojit.

⁷¹ Jedna žena... Jednou tu byla provedena pitva jedné ženy, která zemřela. A příčina, oni tvrdili, že ji zabilo to, že prostě celou dobu neustále jedla cibuli. Pokud cibuli nejedla, tak ji svédila hlava a podobně; nevěděli si s tím rady. A tak když prováděli pitvu, našli v té ženě nějaký nádor z nějakého druhu buněk. Měli to nějak pojmenováno. A oni ten nádor vzali a vložili ho do misky s cibulí a on způsobil, že ta cibule se během noci rozpustila. Vidíte? Co to bylo? To bylo něco v té ženě, co se dožadovalo cibule. A kdyby nebyla cibule, pak by nebyl ten nádor.

⁷² Jinými slovy, nejdříve musí být Stvořitel, než tady může být nějaké stvoření. Vidíte?

⁷³ Tedy, jestli v lidském srdci existuje nějaká touha, jako u metodistů, baptistů, presbyteriánů, katolíků a všech těchto dalších, kteří se snaží najít tu jedinou správnou cestu... a jejich kněží a pastoři a tak dále jim říkají, že: „Toto je ta správná cesta.“ Oni říkají, kněz říká: „Mimo Katolickou církev spasení není.“

⁷⁴ Dobře, každá církev přijímá své vlastní názory. Některé z nich to nepřiznají, ale dokazují to svými skutky. Vaše činy hovoří hlasitěji než vaše slova. To je jen... Jinými slovy, jsou jen většími pokrytci než katolíci. Katolíci to vyznávají narovinu: „Věříme, že to je ta jediná věc,“ ale oni to neudělají. Oni to tají, ale jejich činy dokazují, jaké je jejich myšlení. Rozumíte?

⁷⁵ No, musí tedy být jedno místo, protože v lidském srdci existuje touha ho najít. A já si myslím, že Slovo Boží má odpověď na všechno, co potřebujeme. A tak Bůh má odpověď, a tak po tom místě teď v Písmech pátrejme. A pak, jestliže nám Bůh na základě Písem ukáže to jediné místo, ten jediný základ (tu jedinou denominaci, pokud to tak je), tu jedinou cestu, na které se Bůh setkává s člověkem, pak bychom se toho měli držet, protože jsme našli biblickou pravdu, co ona o tom říká.

⁷⁶ No, to slovo *Deuteronomium*, to slovo samo o sobě znamená „dva zákony“, to slovo *Deuteronomium*. A Bůh má dva zákony. Ty dva

zákony: jeden z nich je být neposlušný Slovu a umřít a ten druhý je být poslušný Slovu a žít. To jsou ty dva zákony. A *Deuteronomium* znamená tyto dva zákony. Oba nám byly zcela jasně zobrazeny v Písmu. Jeden z nich je smrt, a ten druhý život. Život a smrt. Bůh jedná pouze v životě, satan pouze ve smrti. A tyto *zákony* byly světu ukázány veřejně, otevřeně před očima všech lidí a není na to žádná výmluva. Jeden z nich byl ukázán na hoře Sinaj, když byl dán zákon, který odsoudil celou lidskou rasu k smrti; ten druhý byl dán na hoře Golgotě a on přivedl celou lidskou rasu k životu, když trest byl zaplacen v Ježíši Kristu. Tyto dva zákony Deuteronomia se naplnily v těchto dvou velikých událostech.

1. Mojžíšova 3:3; 1. Mojžíšova 17:7

77 Chtěl bych, abyste si znovu všimli, že byly rovněž dány dvě smlouvy. Jedna smlouva byla dána Adamovi, a ta byla podmíněná, jako zákon: „Pokud se tohoto nebudeš dotýkat, budeš žít; ale když se toho dotkneš, zemřeš.“ To byl zákon. Potom byl Abrahamovi dán další zákon, který byl na základě milosti, nepodmíněně: „Spasil jsem tebe a tvé semeno po tobě.“ Amen! To je předobraz Golgoty, ne předobraz Adamovy smlouvy, to je smlouva Abrahamovská.

78 Ale teď Ho slyšíme, jak říká, že je pouze jedno místo, kde On se setká s člověkem kvůli uctívání. Slyšeli jste to přímo tady v tom textu. Budeme se na to během několika minut zpětně odvolávat.

79 Jestli tedy existuje jenom jediné místo, kde se Bůh setkává s člověkem, měli bychom být raději velice opatrní. Odložme tedy dnes ráno v průběhu této lekce nedělní školy naše tradice, a budme si skutečně jisti, že jsme to jediné místo našli. Protože Bůh tady řekl, že vás na žádném jiném místě nepřijme. V žádné další církvi vás nepřijme, pouze ve své církvi, v tom jediném místě On tě přijme.

80 Tedy: „Co jsi chtěl říct, bratře Branhame? I když jsem upřímný?“ Ne.

Matouš 15:9; Marek 7:7

81 Pamatujte, Ježíš mluvil k některým upřímným lidem, ke ctitelům v Jeho dni, a On řekl: „Nadarmo mne uctíváte.“ Opravdová, ryzí bohoslužba z hloubi jejich srdcí. „Nadarmo mne uctíváte, když učíte učení, která jsou přikázáními lidí,“ jejich denominační vyznání víry. Upřímně, uctivě, byli tak nábožní, jak jen mohli být. A to u těch farizeů nebylo nic nového. Kain a Abel, ti první dva ctitelé, kteří se narodili, tím přirozeným narozením tady na zem, přišli úplně s tím stejným postojem.

82 Kain byl stejně tak nábožný jako Abel. Oba stavěli oltáře. Oba milovali Boha. Oba přinášeli oběti. Oba uctívali. Oba platili desátek. Oba prostě dělali všechno stejně. Ale Abel, vírou, která je zjevením - Slovem Božím zjeveným, objasněným, ukázaným a potvrzeným. Sláva! Kain přinesl oběť, ale Bůh to nepotvrdil. Bůh vyžadoval uctívání, a Kain přinesl oběť, ale Bůh to nepotvrdil. Ale skrze pravý kanál...

83 Řeknete: „No, to je moje církev. Moje...“

84 Počkejte chvíli. Bůh vykládá své vlastní Slovo na základě svých podmínek, které řekl. Vidíte, Kain řekl: „Jsem nábožný. Miluji svého Stvořitele. Obětuji Ti tento krásný oltář. Obětuji ti tuto oběť. Postavil jsem všechny tyto věci, Pane, protože Tě miluji.“ Abel řekl totéž. No, ale je to ten, který je potvrzen, který je prokázán. A Bůh sestoupil a Abelovu oběť přijal, protože on skrze zjevení pronikl do toho pravého Božího kanálu, který byl přijat.

85 Sledujte teď toho Kainova ducha procházejícího přímo skrze Písmo, rovnou až k tomuto skutečně poslednímu dni. Že byl fundamentální? On byl stejně fundamentální jako ten druhý.

4. Mojžíšova 23:1

86 Podívejte se na proroka Baláma a proroka Mojžíše. Oba se sedmi oltáři, Jahveho oltáři, krev byla na každém z nich; a nejen to, ale i berani byli na každém z nich. Podle numerologie naprosto správné číslo, sedm, „dokonalost“, sedm beranů. Úplně stejně na obou oltářích. Ten jeden byl stejně fundamentální jako ten druhý. Ale koho Bůh potvrdil? Vidíte? Toho, který byl v Jeho Slově. Fundamentální, to příliš mnoho neznamena; jedná se o zjevení od Boha.

Matouš 15:6, 9; Marek 7:7, 13

87 Přemýšlejte teď! Proč byli tito muži Ježíšem nazváni (tito farizeové) a postaveni do takového stavu; On jim řekl: „Nadarmo mě uctíváte!“ Oni Ho uctívali. Opravdovým uctíváním, opravdovou bohoslužbou *plynouce* z jejich srdcí. „Nadarmo mne uctíváte.“ Proč? „Učíte učení vašich lidských tradicí, a proto způsobujete, že Boží přikázání nemají na lidi účinek.“

88 Kdybych vám přinesl metodistické poselství, ono by na vás nemělo žádný účinek. Tohle je čas nevěsty. Kdyby Mojžíš vyučoval poselství Noeho, nemělo by žádný účinek. Kdyby Ježíš vyučoval Mojžíšovo poselství, nemělo by žádný účinek. Protože tam leží předurčené semeno a ono bude zaléváno jenom tím druhem vody, která je dána pro to semeno. Ono za žádných jiných podmínek růst nebude. Musí mít podmínky, které mu dávají vzrůst.

⁸⁹ No, můžete vzít slepičí vejce a dát je do inkubátoru; ono by sice mělo být pod kvočnou, ale ono se přesto vylíhne. Položte ho pod psa, ono se vylíhne. Jedná se o teplotu, ten stav, který způsobí, že se vylíhne. A tak ono musí být v určitých podmínkách. Mohli byste vzít dobré živé vejce a dát ho pod mrtvou kvočnu; z toho se nic nevylíhne. Jedná se o podmínky.

⁹⁰ Tedy, tak je to v tomto věku, ve kterém žijeme. Musíte najít, jaký je způsob Božího jednání pro tento věk. To je to, co našel Martin Luther, to je to, co našel John Wesley, to je to, co našli ve svém věku letniční. V Božím věku v čase, kdy to mohlo být uděláno.

⁹¹ No, ti letniční. Ten bratr, jeden... Myslím, že neměl jedno oko, byl to barevný bratr, který ve skutečnosti zahájil Letniční poselství v Kalifornii, na staré Azusa Street. Posmívali se mu, a protože byl černoch, byl terčem posměchu, ale on přinesl poselství pro tamten věk. Podle těla byl jen obyčejným člověkem, který se uměl stěží podepsat, ale Pán mu zjevil, že to byl ten věk pro navrácení těch darů, a ony přišly. Nehledě na to, co se říkalo, ony přišly. Ale všichni vešli do té atmosféry toho a uviděli, že to byl ten věk, a viděli Boha, jak potvrdil, že ti lidé mohli mluvit v jazycích a tak dále; to se stalo. Ale pak, když on šel a přidal k tomu, že „to je jediný důkaz“, tím to bylo usmrceno. Vidíte? Jde to rovnou dál, vidíte. To to způsobilo. A pak začali rozdělovat tohle, tamto a dělat z toho denominace; a jeden říká, že přijde na oblaku, a druhý, že přijde v keři. A, ó, a takhle se to děje.

⁹² To je to, co dělají denominace. Rozumíte? Bůh není autorem denominace, protože denominace, to je Babylon, a On není autorem zmatku. Vidíme, že to všechno... Nemusíte být ani inteligentní, abyste to uviděli. To je Babylon! Tradice. Přemýšlejte o tom, upřímní lidé. No, přesto... protože oni tomu věří, ale přesto zůstává potřeba jednoho opravdového místa, kde může být Bůh nalezen.

5. Mojžíšova 16:2, 6

⁹³ Všimněte si druhého verše: „Uctívat na místě, které jsem zvolil.“ Ta oběť, samozřejmě, tam kde oni uctívali, kde přinášeli oběti. „Místo, které si zvolím. Ne, které si ty zvolíš, které si lidé zvolí, ale které já jsem si zvolil. Uctívejte na tomto místě.“ To poukazuje na to, že existuje pouze jedno takové místo. Ta ostatní jsou zbytečná. To nemůže být tvá volba, ale to musí být Jeho volba.

⁹⁴ „No, já do církve chodit nemusím,“ nebo „ty jsi tak omezený! Vždyť ty jen ženám nadáváš za to, že kážou a že si stříhají vlasy, a na muže křičíš ohledně těch dalších věcí. Ty jsi přece tak malicherný!“

Matouš 15:9; Marek 7:7

95 Dobře, ty ohledně toho Boží Slovo přijímat nemusíš. Jdi tam, kde to dělají. Rozumíte? Ale zjistíš, že to je v Písmu, a tak: „Nadarmo mne uctívají.“ Ježíš mluvil o té samé věci. Vidíte?

Píseň Šalomounova 2:15; Zjevení 22:14

96 Ale každá malá tečka, všechno, musíš v tom být věrný. Jsou to vždycky ty malé lišky, které kazí tu vinici. Někdy necháš... to nejsou ty velké věci, které děláš, jsou to ty malé věci, které necháváš zanedbané. Zapamatujte si, řetěz je pouze tak silný jako jeho nejslabší článek. „Požehnání jsou ti, kteří plní všechna Boží přikázání, aby mohli mít právo vejít dovnitř.“ Dělejte vše, co Bůh řekl.

97 Jestli tam je řečeno, aby žena měla dlouhé vlasy... Vy říkáte... Nějaký člověk mi nedávno řekl: „Já nekážu náboženství o šňůře na prádlo².“

98 Řekl jsem: „Pak nekážeš Evangelium.“

99 Bůh to tam vložil, On řekl, co máme dělat. A ty to buď děláš... Pro tebe je to přirozená rozumná věc. Jak může nějaká malichernost... ta malá bezvýznamná věc. Ježíš řekl: „Požehnání jsou ti, kteří vezmou všechny ty malé věci, budou dělat ty malé věci.“ A pro ženu, aby si nechala narůst vlasy, to je prostě... vždyť to je něco, co může udělat, a ona neudělá ani to. Ona neudělá ani to.

100 „Ó, vyučuj nás velké věci.“

101 Jak mohu vyučovat velké věci, když vy neděláte ty jednoduché obyčejné věci? Protože, vidíte, váš motiv a váš cíl není správný.

102 Jedná se o vaši lásku k Bohu: „Pane, je mi jedno, co chceš, abych dělal, já jsem ochoten to udělat.“ Potom se někam dostáváte. Ale pokud to takovým způsobem neděláte, tak jak řekl, aby se to dělalo...

5. Mojžíšova 16:2, 6

103 To je Jeho volba. „Místo, které jsem já zvolil.“ To je to místo, kde uctíváte s vaší obětí.

104 Kain přinesl svou oběť; Abel přinesl tu svou. Záleží, na jaké místo ji přinesete. Pokud ji přinesete na místo, které On zvolil, pak to bude v pořádku, On ji přijme; pokud ne, On to nepřijme. Je mi jedno,

² *Náboženství o „šňůře na prádlo“ hovoří o kázání Evangelia nekompromisního k hříchu a světskosti, včetně skrytých lidských zvyků, které jsou hříšné. Když lidé věší své prádlo na prádelní šňůru, jejich sousedé vidí jejich svršky i spodní prádlo.*

jestli je to ta stejná oběť, ať je to cokoliv, je to stále odmítnuto, dokud to není přineseno na to jedno konkrétní místo.

105 Teď bychom chtěli zjistit, kam chceme tuto oběť přinášet. Kdybychom mohli zjistit... Všichni chceme jít do nebe. Že ano? A všichni víme, že jsme se dopustili špatnosti. Všichni věříme, že Ježíš je tou Obětí. Teď se chceme dozvědět, kam Ho máme vzít, aby to bylo přijato. Rozumíte? Je to tak. Bible nám říká, kam bychom to měli vzít; a pak to bude přijato. Pokud to bude někde mimo, tak to přijato nebude.

5. Mojžíšova 16:5, 6

106 Všimněme si tady také místa, které On zvolil, aby tam byla položena ta oběť, toho místa, které On zvolil, aby tam byla umístěna ta oběť. Nemůžete ji položit do kterékoliv z těchto bran, ale na místo, které On vybral, aby to tam bylo položeno; On na to místo také položil svoje jméno. To je to, co tady řekl. On si zvolil, aby tam umístil své jméno. Pokud jde o toto místo, prozkoumejme teď Písma, protože to je místo, kam On umístil své jméno.

5. Mojžíšova 16:2

107 Přečtěme si teď z toho textu. Měl jsem tady dnes ráno položenou malou poznámku, která se ke mně dostala. Vezmeme druhý verš této kapitoly. No, nechci vás tady držet příliš dlouho, kvůli těm lidem, kteří poslouchají ten přenos. Teď druhý verš této šestnácté kapitoly:

Hospodinu, svému Bohu, budeš obětovat hod beránka z bravu nebo skotu na místě, které Hospodin vyvolí, aby tam přebývalo jeho jméno.

108 No, nemůžete to vzít... vaše upřímnost a vše, co chcete vyznat, nemůžete to prostě přinést k nějakému metodickému oltáři, k nějakému baptistickému oltáři, k nějakému letničnímu oltáři. Ale někde se nachází oltář, který si On zvolil a který... kde On umístil své jméno a On se s vámi na tom místě setká. No, když uděláte, aby všechno běželo prostě správně, pak to bude fungovat; všechno je ustanoveno podle řádu. Jestli je v drátu nějaký zkrat, tak se to světlo nerozsvítí, protože nastalo uzemnění. Když vezmete jedno z Božích slov nebo jedno z Jeho míst a ve vašem vlastním srdci máte sobecké cíle, hned tam to Boží moc uzemní. Jestli to děláte kvůli tomu, že chcete být chytrí, chcete se od někoho odlišovat nebo něco takového, hned tam je to uzemněno. To spálí pojistku. Jste na omylu. Musíte přijít s upřímností, s celým svým srdcem. Vaše motivy a cíle musí být upřeny

přímo na Boha. A pak hledejte Jeho místo, najděte, kde On řekl, že je, a přineste to tam. Vidíte?

109 Podívejte se na Martu a Marii. Když se Ježíš vrátil, potom co je vyučoval tomuto Evangeliiu (světlu Jeho dne, že On je Mesiáš) ... On byl nenáviděný, odmítnutý. Ó, ti farizeové a ty církve Jím pohrdali. Ale Lazar zemřel, ten bratr, který byl Jeho blízkým přítelem. On ho tam nechal ležet; a oni pro Něj posílali, a On ani nepřišel.

Jan 11:21

110 Ale sledujte Martu, její postoj. Ona řekla: „Pane, kdybys tady byl [ona ho nazvala Jeho správným titulem: Pane, velkými písmeny P-A-N-E; Jahve, Jehova - Sláva!], kdybys tady byl, můj bratr by nezemřel.“ Život a smrt se nemohou stýkat v jednom a tom samém kanálu nebo v jednom domě. „Kdybys byl... On by nezemřel.“

Jan 11:23, 25

111 Ježíš jí řekl: „Já jsem vzkříšení a život;“ řekl to Bůh. A nejdřív řekl: „Tvůj bratr ožije.“

Jan 11:27

112 Ona řekla: „Ano, Pane, já tomu opravdu věřím. Jako Židovka, já věřím, že bude obecné zmrtvýchvstání; a věřím, že můj bratr byl, co se týče uctívání, zcela věrný a upřímný. A já věřím, že Ty jsi ten Mesiáš, o kterém mluví Bible, protože Bůh tím, že v Tobě potvrzuje své Slovo, ukazuje, že Ty jsi posel této hodiny. Ty jsi ten Mesiáš. Já věřím, že Ty jsi ten Kristus, který měl přijít, protože Tvoje skutky svědčí, že Bůh Tě sem poslal, abys byl tím Mesiášem.“ Ó! Sledujte, jak ta ozubená kola teď začala *do sebe* zapadat. Vidíte?

113 No, ona měla právo říct: „Proč jsi nepřišel vzbudit mého bratra? Proč jsi ho neuzdravil? Uzdravoval jsi jiné. A to je tvůj největší přítel; podívej, co se stalo.“ Ne, ne. S něčím takovým se nikam nedostanete.

114 „Já věřím, že Ty jsi přesně to, co jsi identifikoval v Písmu. Věřím, že toto je ten den, ve kterém měl přijít Mesiáš. My jsme na to očekávali. Mě nezajímá, co říkají ti ostatní. Já věřím z celého svého srdce, že to, co jsem viděla a slyšela ze Slova, že to Slovo je v Tobě potvrzeno, že Ty jsi ten Mesiáš.“ Vidíte, tam hluboko v sobě měla něco, oč chtěla poprosit, ale musela se dostat do toho správného kanálu.

115 Co kdyby tam příběhla a řekla: „A pak mi chceš říct, že jsi ten Mesiáš! A nejsi ani natolik zdvořilý, natolik gentleman, abys odpověděl na naši prosbu; když jsme Ti dávali jíst a ubytovávali Tě a všechno možné a zastávali jsme se Tě a opustili jsme naše církve, jak jsi nám nařídil, abychom z těch denominací vyšli. A my jsme je opustili a teď

jsme považováni za vyvrhely a odpadlíky. A všechno, co jsme pro Tebe udělali, a Tys nebyl ani natolik zdvořilý, abys odpověděl na naše volání.“ No, ve skutečnosti na to měla právo.

116 Tak jako to vy říkáte o vašich krátkých vlasech: „Já jsem americká občanka, můžu nosit kraťasy, můžu si dělat, co chci. To není nezákonné.“ To jsou vaše práva, ale ovce vždy o svá práva přichází. Pokud jsi beránkem, nemáš nic kromě vlny, *beránek* se ji vzdává. To je jeho Bohem dané právo, ale on se ho vzdává.

117 „Mám přece právo se připojit k jakékoli denominaci.“ To je čistá pravda, ale ty se toho vzdáváš. Vidíte?

118 Ona se vzdala všeho, na co měla právo, aby uznala Boží Slovo, které tam bylo projeveno přímo před ní.

Jan 11:25, 26

119 On řekl: „Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby zemřel, bude žít. A kdokoliv žije a věří ve mne, nezemře na věky. Věříš tomu?“ Vidíte, byla tam ještě jedna malá klauzule, se kterou nebyla ještě v souladu. Vidíte?

Jan 11:27

120 „Ano, Pane, já věřím, že Ty jsi Kristus, Syn živého Boha!“ Ó, bratře, teď bylo všechno připraveno, aby to zajiskřilo. Vidíte?

Jan 11:34

121 „Kam jste ho položili?“ Vidíte? A vy víte, co se pak stalo.

5. Mojžíšova 16:2, 3

122 Vidíte, musíte se dostat na to správné místo, předtím než On přijme vaši oběť. Rozumíte, musíte do toho vejít. Sledujte:

... na místě, které Hospodin vyvolí, aby tam přebývalo jeho jméno.

Nebudeš při něm jíst nic kvašeného...

1. Korintským 5:6

123 Co to v té oběti znázorňuje? Nesmíchávejte ji s žádným vyznáním víry, to musí být Slovo. „Žádný kvašený chleba.“ Kvas znamená... Víte, co v čemkoli znamená kvas. „Troška kvasu zakvasí celé těsto,“ celé těsto, to je tělo. Do Krista nemůžete vložit ani špetku denominačního vyznání víry. Ne. To nebude fungovat.

5. Mojžíšova 16:3

124 Vzpomínáte si na poselství z minulého čtvrtka? Váš starý muž musí být mrtvý. To je pravda. Vaším novým mužem je Slovo.

... po sedm dní budeš při něm jíst nekvašené chleby...

125 „Sedm dnů,“ co to znázorňuje? Celých sedm věků církve, sedm dnů. Proč to měli jíst sedm dnů? Před čím? Před vyjitím. A celý věk církve, od začátku až do konce, musí žít pouze ze Slova Božího pro ten věk. A tak vaše římské vyznání víry, metodistické, baptistické a letniční vyznání víry, všechno je mrtvé.

5. Mojžíšova 16:3, 4

126 Ted' sledujte:

... chléb poroby, [pronásledování kvůli tomu; Luther, Wesley, letniční, všichni byli pronásledováni, a tak budete i vy.] **neboť jsi chvatně vyšel z egyptské země... po všechny dny svého života si budeš připomínat den, kdy jsi vyšel z egyptské země.**

Na celém tvém území se u tebe po sedm dní neuvidí kvas.

Jan 12:24

127 A ta krásná Kristova nevěsta, po její smrti v průběhu těch temných věků kvůli římskému impériu; ona musela zemřít. „Pokud pšeničné zrna nepadne do země...“ Musel přijít Ženich, to dokonalé Boží mistrovské dílo. Všichni jste slyšeli na to téma mé poselství.

128 Když jsem tam stál jednoho dne v Los Angeles ve Forest Lawn, a moje srdce mi poskočilo. Kolik z vás bylo ve Forest Lawn? Je tam Mojžíšova socha, myslím, že od Angela. Od Michelangela. A je to dokonalá socha, celá, až na pravé koleno; tam je asi centimetr hluboké vyštípnutí. A průvodce... Díval jsem se, a on mi na to poukázal. Řekl: „Michelangelo strávil celý život a pokoušel se udělat... On byl sochař a snažil se udělat podobiznu Mojžíše. Vzadu ve svém rozumu měl představu, jak by měl Mojžíš vypadat. Měl to ve svém srdci, jak by měl Mojžíš vypadat. A pak tomu věnoval celý svůj život; otesal tady kousek a obrousil to, pak se postavil kousek dál a prohlížel si to. Rok za rokem a rokem na tom pracoval. Nakonec, když to bylo hotové, ustoupil dozadu, odložil na bok svůj pracovní plášť a své kladivo a podíval se na tu sochu - byla tak dokonalá - ta Mojžíšova podobizna, kterou měl ve svém srdci - že se ho zmocnilo takové pohnutí, že vzal do ruky kladivo a udeřil do ní. Vykřikl: ‚Promluv!‘ Říká se tomu Michelangelovo mistrovské dílo.“ To něco velkého, co se v tom sochaři nacházelo, ta vize, kterou on měl, jak by měl Mojžíš vypadat, jen v předobrazu znázorňovala velkého Boha Otce.

129 On měl ve svém srdci před založením světa Syna, protože On je Otec. Ale bylo to doposud v genech Jeho Slova. A On stvořil člověka a musel ho umístit na *základ* svobodné morální volby; ale ten člověk padl. Ale ten velký Sochař Bůh, který udělal člověka z prachu země, on se s tím nespokojil. On začal dělat člověka znovu. A udělal Noeho, a on zemřel jako opilec. Udělal Mojžíše, který selhal ohledně zachovávání Jeho Slova. Udělal proroky, kteří v čase nesnází utíkali. A On dál stavěl a formoval, dokud po nějakém čase nezatoužil po mistrovském díle, které by Ho odzrcadlilo, Jeho povahu, to, co se nacházelo v Jeho srdci, jak by syn měl vypadat.

Matouš 3:16, 17; Marek 1:10, 11; Lukáš 3:22

130 Jednoho dne u Jordánu, potom co to mistrovské dílo bylo zformováno a uděláno, On tam sestoupil na křídlech holubice a řekl: „To je On!“ Byl tímto mistrovským dílem tak nadšen, že Ho udeřil na Golgotě, aby zemřel za nás ostatní, kteří jsme byli nedokonalí; aby skrze prolití Jeho krve mohl přivést mnoho mistrovských děl, jako svou nevěstu, pro svého Syna. Mistrovské dílo je zjizvené následkem Božího nadšení při pohledu na takové mistrovské dílo; On Ho udeřil za nás všechny. Vidíte? Tam On zemřel, aby zdokonalil nás, kteří jsme nedokonalí. Mistrovské dílo.

5. Mojžíšova 16:3

131 Všimněte si, jak tady řekl:

... po sedm dní budeš při něm jíst tyto nekvašené chleby...

Matouš 4:4; Lukáš 4:4

132 Tedy, chléb je předobrazem. Ježíš řekl: „Ne samým chlebem živ bude člověk, ale každým slovem.“ Nejen trochou Slova tady a trochu tam, jak se vás snažily přimět denominace, abyste věřili. Ale Slovo Boží je dokonalé! Je to sám Bůh ve formě Písma, kterému říkáme „semeno“. A správný druh nefalšované víry v to Slovo přivede to semeno k životu.

133 To je přesně to, co vidíte během večera s rozpoznáváním, a u těchto všech ostatních věcí, protože to je zaslíbení, které dal Bůh. A On stál vedle mě a řekl mi to a řekl mi, že „povstanou tito podvodníci, ale ty stůj statečně.“ Já tomu věřím. A není to sobecký motiv, abych kohokoliv zranil, ale abych byl uctívý vůči Bohu a abych konal dílo, ke kterému mě povolal; proto tyto věci říkám. A Bůh to zpětně potvrzuje a přijímá tu nabídku a tu oběť tím, že to potvrzuje jako pravdu. Nejsou ohledně toho žádné pochybnosti! Sledujte teď to Slovo!

134 No, všímáme si tady, „sedm dnů“. Platí to pro každý církevní věk. No, tak jak muselo zemřít to mistrovské dílo, aby mohlo být vzkříšeno, aby nás všechny vykoupilo; potom On měl církev uvedenou do pořádku o Letnicích. Ale tato církev musela projít obětí; a Římský svět ji zabil, vložil je do země.

135 Jako ten autor té knihy, nemohu si na ni teď vzpomenout, on mne velice zesměšnil. Řekl: „Nejhorší ze všech ďáblů je William Branham.“ Vidíte, takhle se snaží uvažovat ďábel. Řekl: „Vidění a takové věci,“ řekl, „to je z ďábla.“ Řekl: „Nebo to je nějakého druhu hypnotizér, nebo používá nějaké nadsmyslové vnímání.“ Intelektuální svět si to vždycky snaží vysvětlit.

Matouš 21:23; Marek 11:28; Lukáš 20:2

136 Takhle se snažili vysvětlit Ježíše. „Jak tyto věci děláš? Kdo to způsobil?“

Matouš 21:24, 25; Marek 11:29, 30; Lukáš 20:3, 4

137 On řekl: „Na něco se vás zeptám. Byla služba Jana Křtitele... byla z Boha nebo z člověka?“ Vidíte?

Matouš 21:27; Marek 11:33; Lukáš 20:7

138 Oni řekli: „Nevíme.“

Matouš 21:27; Marek 11:33; Marek 12:34; Lukáš 20:8, 40

139 On řekl: „Ani já vám to tedy neřeknu.“ Je to tak, a šel dál. A od té chvíle se Ho už nikdo na nic neptal. Rozumíte? On je prostě utnul a nic jim o tom neřekl. Do toho jim nic nebylo. On měl dílo, které měl vykonat a On ho ukončil.

140 Bože, pomoz nám dělat totéž. My na ďáblovi otázky odpovídat nemusíme. Je to tak. „Pokud jsi tím a tím, udělej to a to.“ Vy jste za to Evangelium zodpovědní, mám na mysli kazatele, a tím to hasne. Ne za to, jak je to napsáno, prostě jste zodpovědní za to, abyste to řekli.

Židům 1:1

141 A jako služebník, pokud jsi prorok, jsi zodpovědný před Bohem. A jestli ta vidění, která přicházejí, která rozjasňují toto Písmo a ukazují, čím ono je... vy jste zodpovědní za každé slovo, které je v této Bibli, protože to všechno bylo napsáno stejným druhem lidí, jako jste vy. „Bůh v dávných dobách působil skrze proroky a napsal svatou Bibli.“ Vidíte? A žádný pravý prorok Boží nemůže popřít ani jedno její slovo, ale věří každému slovu a také ho káže. A pak je Bůh zavázán to Slovo z toho kanálu úplně přesně uskutečnit, jak bylo zaslíbeno. To semeno bude růst.

142 Všimněte si znovu, rychle. Shledáváme tady, že všech těch sedm dnů, že tento chleba měl být konzumován v průběhu sedmi věků církve. Tedy, když to mělo umřít a jít do země...

143 A tento kritik, který o mně mluvil, řekl: „Bůh, kterého vy lidé uctíváte, který dokázal v těch temných věkách sedět a sledovat ty matky v jiném stavu - a některé měly v náručí malá nemluvnata - upřímné lidi, jak byli házeni do arény a lvi je trhali na kusy a oni křičeli; a věšeli je na kříže a pálili je, svlékali ženy do naha, mladé panny, a házeli je tam takhle a vypouštěli na ně lvy.“ Řekl: „Bůh, který dokázal sedět v nebi, údajně na svém trůnu, a dívat se dolů.“ A řekl: „On se z toho radoval.“

144 Tak tedy, vidíte, to je intelektuální koncepce, která je z ďábla. Kdyby ten člověk byl duchovní, on by měl vědět, že pšeničné zrno musí umřít, ono muselo být pochováno v římské katedrále.

Abakuk 2:4; Římanům 1:17; Galatským 3:11; Židům 10:38

145 Ale pak vzešel ten první malý klíček života v reformaci skrze Martina Luthera, že spravedlivý nebude žít požehnaným oplatkem, který udělal nějaký kněz, ale Slovem Božím. „Spravedlivý bude žít z víry!“ To přineslo dva výhonky. To pšeničné zrno začalo růst.

146 Potom dále přišel John Wesley a přidal k tomu. (Byli mnozí další, kteří... Zwingli a ti další vystoupili a popřeli panenské narození, a to prostě umřelo). Ale pak přišli metodisté - klas, pyl, misijní doba. A oni kázali posvěcení; přidali *k tomu* klas.

147 A pak dál přišli letničtí ve slupce, do té míry, že by svedli i vyvolené. Vypadali jako skutečné zrno pšenice. Zkuste to ale otevřít, žádná pšenice tam vůbec není. Ale tou slupkou pouze prochází život.

148 No, všimli jste si, co se stane každé tři roky po nějakém velkém shromáždění? Denominace. A toto je dvacet let a žádná denominace. Drahý umírající Beránku, ať se to nikdy nestane. Pokud odejdu v této generaci, ať se lidé, kteří věří tomuto poselství, nikdy nepostaví na stranu denominace! Bůh způsobí... Přímo tam zemřete! Zapamatujte si to! V tom okamžiku, v němž se zmíníte o denominaci mezi vámi, je mi jedno, jak jste upřímní, když si za svého vůdce vezmete člověka místo Ducha svatého, aby toto Slovo potvrdil, to je okamžik, v němž zemřete! Opravdové semeno nemůže, protože po semenu už nic není. Je to totéž, co bylo tam na začátku. Je to nevěsta, která padla do země, aby zrodila znovu pšeničné semeno.

149 Všimněte si:

... po sedm dní budeš jíst nekvašené chleby...

150 A bude tady s nevěstou...

151 No, vy lidé, kteří jste měli tu starou jásající metodistickou matku a podobně a pozastavovali jste se nad tím, že pokud nemluvila v jazycích, že tam nebude. To je lež! Ona měla toho stejného Ducha svatého, kterého máte vy dnes, ale bylo to ve formě štrápce, to nebylo ještě navrácení darů. Ale všech sedm dnů měli jíst jenom ten nekvašený chléb, Slovo. Ti tam v minulosti, tam, kde se stali denominací, oni jsou mrtví, jsou stéblem. Oni budou jen shromáždění a spálení. Ale ten život bude pokračovat rovnou dál. A co se stalo? Veškerý život, který byl ve stéblu, který byl ve štrápci, ve slupce, všechno se to promítá v pšenici. A ten stejný Duch svatý, který přivedl Luthera, který přivedl Wesleye, přivedl letniční, to zakončuje v nevěstě při zmrtvýchvstání.

152 „Sedm dní budete jíst nekvašený chléb.“ Mezi nevěstou nebude nalezen žádný kvas, žádné přidané slovo, nic. Zapamatujte si, jedno slovo způsobilo každou smrt na tomto světě. Každé nemanželské dítě se narodilo kvůli tomu, že Eva, ta první církev, ta nevěsta prvního Adama, zpochybnila Boží Slovo a přijala ohledně něho denominační nebo intelektuální nebo nějaké školního druhu výjimky; protože bylo vydedukováno, že: „Jistě, Bůh je dobrým Bohem.“ Bůh je dobrým Bohem, ale je také Bohem spravedlivým. My musíme Jeho Slovo zachovávat! To je pravda. Ona je přijala.

153 To je, kde někteří z vás chlapců ze semináře pro duchovní, nepochybuji o vašem povolání ve vašem životě, ale vy jste utekli do nějaké biblické školy, aby do vás napumpovali tuto nauku, a to je místo, kde umíráte. Držte se Boha a Jeho Slova. Oni vám to nedovolí. Vy ani nemůžete patřit k jejich shromáždění, oni vás ani nepřijmou na pódium. A tak jim ho nechte, ať mrtví pochovávají mrtvé. Následujme Krista, Slovo.

154 Tedy, sedm dnů nebude žádný kvas přimíchaný k nevěstě, církvi, sedm dnů.

155 Všimněte si teď:

Na celém tvém území se u tebe po sedm dní neuvidí kvas. [Ta oběť je tu předobrazem: nevěsta vycházející z oběti, kterou je Kristus] ***Z masa, které připravíš prvního dne navečer, nezůstane nic přes noc do rána.***

5. Mojžišova 16:4

156 A vzpomínáte si - vzpomínáte si, jak jsme právě procházeli skrze ty věky církve? Posel k církvi vždycky přichází právě, když ten další věk začíná skomírat, vždycky. Skomírání letničních přináší vytržení nevěsty. Vidíte? Skomírání Luthera zrodilo Wesleye. Vidíte? Skomírání Wesleye zrodilo letniční. Skomírání letničních teď rodí poselství. Tady, je to přímo tady, podle vzoru skrze celé Písmo. V Bibli není žádné místo, které přímo nespojuje jedno místo s druhým. Vidíte? Všechny tyto předobrazy. Já nemám vzdělání, ale mám Ducha svatého, který mi ukazuje skrze jiný kanál, ze kterého vyučuje - z přírody - a to je na základě Slova. To musí být Slovo, ono přináší Jeho zaslíbení.

... z masa, které připravíš prvního dne navečer, nezůstane nic přes noc do rána.

Abakuk 2:4; Římanům 1:17; Galatským 3:11; Židům 10:38

157 Tedy, dokonce Luther, který měl pravdu a vyučoval církev, že „spravedlivý bude žít vírou,“ určitě se na to nechcete zavěsit jako na plnou nauku v Metodistickém věku. Co máte udělat? Spálit to ohněm. Čeho to byl předobraz? Denominace, která z toho Slova vychází a je slupkou, stéblem. Pleva musí být spálena ohněm. Ta denominační část, kterou to tady procházelo, nesmí zůstat, to musí umřít. Nenechávejte to až do rozbřesku následujícího věku, spalte to! On tady teď hovoří k nevěstě, jen k nevěstě, která prochází každým věkem.

158 Všimněte si, jak nádherné: „Krev beránka.“ Tito jsou Kristovým tělem, tou obětí, tou beránkovou krví na dveřích. No, všimněte si, beránek byl zabitý, což byl předobraz Krista.

159 Mohli bychom tomu věnovat hodně času, ale mám už jenom několik minut. Budu možná prostě muset skončit a pokračovat v tom večer, rozumíte, protože už mluvíme příliš dlouho. Mám tady o tom ještě dvacet stránek, ke kterým bych se chtěl dostat, vidíte, na toto jedno téma.

160 Všimněte si. Ohledně toho, ten beránek byl Kristus v přenesené podobě. Řekl jsem to správně? Kristus, Kristus byl tím Beránkem. Měl to být samec, ten první, který se narodil staré matce ovci; nebo ovečce,

jakkoli ji chcete nazvat. Musel to být její prvorozený. A nejdřív musel být prověřený, aby se zjistilo, jestli na něm není nějaká vada.

Matouš 4:3; Lukáš 4:3

161 Tedy, Kristus byl prověřen - ten první beránek od matky ovce, z Marie, panny. A byl prověřen čím? Satan proti Slovu. Když udeřil na Evu, ona selhala; udeřil na Mojžíše, on selhal; ale když vyskočil proti Kristu a snažil se mu nesprávným způsobem citovat Písmo, zjistil, že to nebyl Mojžíš. Vidíte? On byl prověřen. A co on...? On se otočil a řekl: „Jestli jsi Synem Božím. Oni mi říkali, že předvádíš zázraky a říkají, že Mesiáš to bude dělat. No, pokud je to pravda; jsi hladový, nejedl jsi, udělej z tohoto kamení chleba a najez se.“

5. Mojžíšova 8:3; Matouš 4:4; Lukáš 4:4

162 On řekl: „Je napsáno, ‚Nejen chlebem bude člověk živ.‘“ Vaším vyznáním víry a tak dále. Ale čím? Každým slovem! Nějakou částí Slova? „Každým slovem, které vychází z Božích úst.“ Díky tomu člověk žije. Rozumíte? Beránek byl prověřován, aby se vidělo, jestli se tam nenachází něco, kde by selhal.

Matouš 22:16

163 Farizeové říkali: „Ó, rabi, ty mladý proroku, myslíme si, že jsi skvělý. Jsi dobrý.“

Matouš 19:17; Marek 10:18; Lukáš 18:19

164 „Proč mě nazýváte dobrým? Jen jeden je dobrý, a to je Bůh. Věříte tomu?“

165 „Ó, ano. Bůh.“

Matouš 19:17; Marek 10:18; Lukáš 18:19

166 „Dobře, tedy, to jsem já.“ Řekl: „Jen jeden je dobrý. Proč mě nazýváte dobrým, když nevěříte, že jsem Bůh? A tak proč mě nazýváte dobrým? Co vás k tomu přimělo? Co vás inspirovalo, že to tak říkáte, když víte, že je jen jeden dobrý, a to je Bůh?“

Matouš 22:16; Lukáš 20:21

167 „My víme, že Ty nedbáš na postavení člověka ani na slova lékaře. My to víme.“ On toho pokrytce poznal. Vidíte?

168 On byl prověřován, aby se ukázalo, na čem stojí, vidíte, prověřován každým způsobem, prověřován jako jsme prověřováni my. Ale u Něho nebylo vůbec žádné ustupování. Opravdu ne! Byl to Syn Boží.

169 A ten beránek byl prověřován a byl držen stranou čtrnáct dnů. To byly dva sabaty nebo dva věky. Jednou pro Židy, kteří obětovali beránka v předobrazě; jednou pro pohany, kteří měli toho opravdového

Beránka. A oni všichni byli přivedeni k dokonalosti tím, že věřili, že tento Beránek přijde. Ale On byl pokoušen čtrnáct... nebo prověřován čtrnáct dnů. On byl Slovem.

170 A vy můžete prověřovat Starý zákon a říct, že on odsuzuje ten Nový. Pak jste na omylu! Starý zákon jen vydává svědectví o tom Novém.

171 Před nedávnem mi chtěl jeden člověk oponovat, řekl: „Co se to s ním děje?“ Řekl: „No, on dokonce vyučuje ze Starého zákona.“ Křesťanský kazatel, pomyslete na to. On řekl: „Starý zákon je mrtvý a je pryč.“ Ó ne! Ó ne! On je pouze školním pedagogem. On ukazuje, co je napsáno na stěně. Je to tak.

172 No, vidíte, čtrnáct dnů byl prověřován. To byl Kristus. Teď si všimněte, potom byl zabit v čase večera, měl být zabit, ten beránek. Kristus zemřel v čase večera, odpoledne. A pak si všimněte, On byl pak rovněž...

2. Mojžíšova 12:22; 5. Mojžíšova 12:23

173 Ta krev měla být nanesena na veřeje dveří, vidíte, a ta krev je život toho zvířete. „Budete jíst jeho maso; ale krev, která je životem, vylijete.“ Vidíte? To mělo být... Krev měla být nanesena na nadpraží a na zárubně domu, kde ta oběť byla přijata. Čím je život? Jménem. On umístil jméno dotyčné osoby... Přiblíž se ke dveřím a podívej se, jaké tam je na těch dveřích jméno, předtím než zazvoníš na zvonek. Vidíte? Krev byla nanesena na nadpraží dveří jako předobraz toho, jaká oběť se nacházela uvnitř.

174 Teď se chystáme najít místo uctívání, přímo tam, zatímco procházíme touto krví. Všimněte si, ta krev na dveřích hovořila o jménu toho, co mělo být... co bylo uvnitř, oni se nacházeli tam uvnitř. Naše místo uctívání, ten Beránek, je Slovo. Víme to.

5. Mojžíšova 16:4

175 No, 4. verš, všimněte si: „Nenechávej chléb, nenechávej nic z té oběti,“ nebo neber něco z jednoho věku do druhého, nesnažte se vrátit a říct: „Dobrá, my jsme teď luteráni, chceme tam přijít.“

176 Musíte umřít tomu Luteránskému věku, abyste se narodili do Wesleyanského věku. Musíte umřít tomu Wesleyovu věku, abyste se narodili do věku Letničního. A musíte umřít tomu Letničnímu věku, nic z toho nenechat, spálit to ohněm, protože to bude spáleno jako stéblo, ze kterého vyrůstá pšenice. To stéblo, denominace, to musí být spáleno. A tak nepřenašejte svou denominaci do toho nového poselství.

Toto je teď Slovo. A to je to, co se stalo denominací, to stéblo. Ono je neslo, to je pravda, ale to přešlo až sem. A pak to stéblo zemřelo. Byl to nositel, denominace, ale Slovo jde rovnou dál. Ano, Slovo pokračuje rovnou dál.

5. Mojžíšova 16:5

177 Vezměme teď pátý a šestý verš. Všimněte si... vezměme teď pátý a šestý verš:

Nebudeš moci připravovat hod beránka v kterékoli ze svých bran, které ti dává Hospodin, tvůj Bůh.

5. Mojžíšova 16:6

178 Zapamatujte si teď: „Ne v kterékoli z těchto bran.“ Hospodin ti dovoluje mít tyto denominace, vidíš, „tyto brány“.

Jenom na místě, které Hospodin tvůj Bůh, vyvolí, aby tam přebývalo jeho jméno,...

179 To je ta brána, to jediné místo. Ne v kterékoliv z těchto bran, ale Bůh má bránu.

5. Mojžíšova 16:6

180 Vy říkáte: „Každé ráno vcházím metodistickou bránou.“ To je církev. „Každé ráno vcházím katolickou bránou.“ Dobře, Hospodin dovoľoval lidem takto vcházet a vycházet těmito branami. Bůh má lidi v Katolické církvi, Metodistické církvi, Presbyteriánské církvi, ve všech, v Letničních. Jistě, ale vy v té bráně Pána neuctíváte. Rozumíte? Ale Pán má konkrétní bránu. Sláva! On má bránu.

Jenom na místě, které Hospodin, tvůj Bůh, vyvolí, aby tam přebývalo jeho jméno, připravíš hod beránka večer...

1. Mojžíšova 24:63, 64

181 Kdy se Rebeka setkala s Izákem? Kdy ji Eliezer zavolał, aby byla nevěstou? V čase večera!

*V čase večera bude světlo,
stezku do Slávy určitě najdete;
na cestě vody je dnes světlo,
být pokřtěn ve vzácném jménu Ježíše.*

*Mladí i staří, činite pokání ze všech svých hříchů,
Duch svatý jistě vejde dovnitř;
večerní světla přišla,*

je to skutečnost, že Bůh a Kristus jsou jedno.

182 To byl počátek toho, teď pomalu přešla do světla nevěsty. Chápete, co tím myslím?

183 Raději tady skončím a začnu znovu dnes večer, protože nechci, aby vám tohle uniklo, rozumíte. Ne, ne, už je čas oběda. Dobře, dobře, mám tady zapsaných příliš mnoho poznámek. Ó! A co dnes večer, nebylo by to lepší? Dobře, chcete, abychom se pokusili *jít* ještě kousek dál? Dobře, pojďme tedy ještě kousek dál, budeme opravdu pospíchat. Jak to tedy je?

5. Mojžíšova 16:5, 6

184 No, vejít do čeho? Nebudete vcházet do každé brány, kterou vám Hospodin dal, ale do brány, ve které Hospodin umístí své jméno. Nevcházet do toho domu bránou, která je dveřmi. Souhlasí to? Bůh umístí své jméno ve dveřích a vy nebudete... To je ta brána, která vede do místa uctívání, do svatyně. Vy tam nevcházíte se svou obětí skrze kteroukoliv bránu, ale skrze bránu, kterou si Hospodin Bůh zvolí, aby tam umístil své jméno. Rozumíte?

Jan 10:7, 9

185 No, udělal to? Kde je ta brána? Ve svatém Janu 10 Ježíš řekl: „Já jsem ta brána, ty dveře. Já jsem dveřmi Božího domu. Já jsem dveřmi do ovčince.“ Ne do kozí ohrady, ale do ovčince. Rozumíte? „Já jsem dveřmi do ovčince. Člověk může těmito dveřmi vejít a bude v bezpečí.“

186 Mohli bychom u toho teď zůstat dlouhou dobu. Ale abychom ušetřili čas - On je dveřmi do toho ovčince. Chceme si tady něčeho všimnout. Ty stíny a předobrazy jsou tady opravdu viditelné, ale kdybych vzal ještě tuhle stránku, pak vás to tu ještě chvíli zdrží.

187 Dobře, všimněte si, toto umožňuje dokonale vidět Ježíše Krista, protože celý Starý zákon je Jeho předobrazem, všechny svátky, všechny bohoslužby a všechno. No, poznamenal jsem si tady dolů pod touto řadou míst z Písma „vysvětlí to“. To je to, co by nám zabralo hodně času. Vysvětlit jakým způsobem všechny ty svátky... Dokonce i oběť mouky byla předobraz Krista. Vezměme alespoň tento jeden.

188 Kdysi byla škola, která se jmenovala škola kazatelů, nebo škola proroků. Oni tam školili a vzdělávali proroky. A jednou je tam přišel navštívit opravdový Bohem povoláný prorok. No, a oni tomu starému prorokovi chtěli projevit trochu zdvořilosti, a tak jeden z nich šel a nasbíral spoustu něčeho, o čem si myslel, že je hrách; ale byla to jedovatá tykev, a on je tím chtěl všechny nakrmit.

189 Ó! Kolik takových plných náručí ze semináře jsme už měli! Vidíte? Je to tak. Oni něco vaří. Rozumíte? Mají plné náruče metodistické, plné náruče baptistické, plné náruče letniční. Ale, vidíte, oni jsou druhotným přírůstkem, tím druhem, který může být ze stromu odříznut. Rozumíte, to nepochází z toho hlavního kmene. To rodí citrony, grapefruity a tak dále; ne pomeranče, ale vydává se za citrusové ovoce.

2. Královská 4:39, 40

190 Všimněte si znovu. No, v tomto, když k nim Eliáš přišel na návštěvu a podíval se na ně a uviděl, že to byly jedovaté tykve, které by každého z nich zabily, oni řekli: „Běda, v hrnci máme smrt!“

2. Královská 4:41

191 On řekl: „Přineste mi hrst mouky.“ A hodil do toho tu mouku a řekl: „Teď je to v pořádku, jezte, kolik chcete.“ To změnilo smrt v život.

192 A ta oběť mouky, která byla dána... Kristus, On byl tou obětí mouky, a ta oběť mouky musela být semleta na určitém mlýnku, který způsobil, že každý kousíček té mouky byl stejný. To ukazuje, že On je tentýž včera, dnes i navěky. On je toutéž věcí, která má být vložena do vaší denominace a ona bude žít - Slovem! Kristus je tím Slovem, všechny předobrazy všeho: stánek, chleby předložení, všechno. Ten rozlámaný košerný chléb na tácku to bylo Jeho zlomené tělo, což si Židé ještě dnes neumí vysvětlit, proč to dělají. Vidíte? A všechny tyto ostatní věci Ho znázorňovaly.

193 No, potom, když On je viditelný, tak teď vidíme, že všechny denominace a vyznání víry zůstaly vzadu; protože On je tím čistým, neměnným Božím Slovem, které je tím nekvašeným chlebem, svatý Jan 1. To je pravda. On je tím nekvašeným Chlebem. A tak když přidáte tohle nebo přidáte tamto, pak je to kvas přidaný k tomu, co vám už původně bylo dáno.

194 Podívejte se sem. Co způsobuje smrt dnešní lidské rase? Oni berou věci a kříží je. Když to zkřížíte, tak to zabijete. „Ó, je to pěknější.“ Jistě! Křížená kukuřice: kukuřičné vločky a všechny ty ostatní cereálie, které se z kukuřice dělají. Hybridní kukuřice: veliké krásné dlouhé stonky a velké klasy, vypadají dvakrát lépe než ta předchozí. Ale to je smrt! Zjistila to už dokonce i věda. Vidíte? Nedělejte to, to vás zabije.

195 No, tady, dovolte, že vám to ukážu. Jednou jsem zaléval u mě na dvorku nějaké květiny. A ta paní tam měla nějaké křížené květiny, které tam měla v malém květináči, byl to takový malý květináč vedle domu.

My jsme je museli zalévat alespoň třikrát nebo čtyřikrát týdně, jinak by uhynuly. A tam na dvorku rostla ta originální rostlinka. Nepršelo už šest měsíců, bylo tak sucho, že... A pokud zaprší, za deset minut můžete znovu foukat prach. Ale ten drobeček, který tam rostl, byl prostě hezčí a zářivější než ty křížené s celou tou vodou. Spíše ho bylo třeba před vodou chránit, jinak by uhynul. Ale odkud bral vodu? A další věc; musíte je stále, každý den nebo každý druhý den ošetřovat postřiky, aby na nich nebyly mšice, jinak by je mšice ohlodaly; jsou tak jemné a choulostivé. Ale na ten originál nevleze ani jedna mšice. Ne, ne! Ona k němu přileze a zase odleze. On je originál! Vidíte, co to křížení způsobilo?

¹⁹⁶ Stejně tak je to v církvi. Oni se pokouší zkrřížit denominaci se Slovem, aby z toho udělali... snaží se přimět Slovo mluvit to, co říká denominace. A když to děláte, musíte je ošetřovat postřikem a zacházet s nimi jako s malými dětmi a dávat jim zlaté hvězdy³, aby chodili na nedělní školu a všechno možné. Je to tak. Zatímco ten ryzí znovuzrozený křesťan, zrozený ze Slova Božího, on je drsný. Mšice a věci světa ho neobtěžují. On je orel, vznáší se přímo nad tím. Vidíte, on vzlétá do těch nebeských míst. Rozumíte? To je pravda. A nic...

¹⁹⁷ Všimněte si. No, musíme teď pochopit to, že denominace, vyznání víry a cokoliv, co je přidáno z toho kvašeného chleba, se nemůže smíchat s tím nekvašeným chlebem. A Bible tady znázorňuje v té svátosti vcházení k bohoslužbě, že, aby to Bůh přijal, nemůžeš tam vzít s sebou žádný kvas.

¹⁹⁸ Říkáš: „Já jsem metodista.“ Přímo tam zemřeš! „Já jsem letniční.“ Umřeš!

¹⁹⁹ Jsem Kristův. To je v pořádku. Musíš na něčem stát. To je správné. Ty na něčem stojíš.

²⁰⁰ Churchill jednou řekl, zvedl dva prsty a řekl: „Vítězství je naše.“ A Anglie se za to postavila, oni Churchillovi věřili.

²⁰¹ A věřte nebo ne, vy se dnes ráno něčeho držíte. Existuje pouze jediná věc, díky které můžete žít a které se můžete držet, a to je Kristus, Slovo. To je pravda!

²⁰² Všimněte si, v Bibli neznázorňuje denominaci nic jiného než Babylon. A Babylon byl založen Nimrodem, a Nimrod byl odpadlík. A on tam měl skupinu žen, které údajně byly jeho královnami, které byly

³ Hvězda ze zlatého papíru, kterou učitel dává dětem jako pochvalu.

prorokyně. Oni se dokonce domnívají, že odtamtud pocházel starý Balám. Měli tam kořeny, a tak dále, uctívali; mnozí z vás učenců, kteří jste četli Hislopovy Dva Babylony, a tak dále, a dějiny církve, vy víte, jak to dělali. Měli ženy, které to dělaly, a ženy... bohyně a všechno možné a bylo to nucené náboženství. Každý, každé město v okolí Babylonu bylo nuceno přicházet do Babylonu uctívat pod vedením Nimroda u té věže. Vidíte? Je to tak. Byli k tomu přinuceni, vedli ohledně toho spor. Odtamtud pochází to zmatení.

203 A přesně tak na tom je dnešní církev. „Jestli se neúčastníte nedělní školy, jestli neděláte tohle a tamto; a musíte se nechat zaangažovat do toho a toho a tamtoho; *pokud ne*, tak jste mimo hru.“

204 Tam v Tucsonu, oni nás dnes ráno poslouchají, jednou jsem se zamýšlel nad tím... Vždycky jsem lidi vybízel: „Chodte do církve, nezáleží na tom kam.“ A viděl jsem lidi tak trochu *zaražené* a jak jdou tímto směrem. A přemýšlel jsem: „Co se děje?“

205 Šel jsem za některými z nich *a oni řekli*: „Hned první den, když tam přijdeš, oni k tobě přijdou a: ‚Připoj se k naší církvi.‘ Pokud to neuděláš, tak tam nejsi vítán.“ Vidíte? Rozumíte? To je přinucení, to je nátlak na vás. Vidíte, a to je Babylon. Ale v Kristu, tam přicházíte skrze vyvolení, nikoliv násilím. Vaše srdce vás tam táhne.

206 Bůh řekl, že neumístí své jméno v Babylonu. Sledujte teď pozorně. On nemůže umístit své jméno v Babylonu, v těch církvích. Ó, oni tam Jeho jméno umísťují, ale On nikdy.

207 Teď říkáte: „No, bratře Branham!“ Počkej, počkej, počkej, počkej, prosili jste mě, abych dál pokračoval. Všimněte si teď, oni tam Jeho jméno umísťovali, ale On ne.

5. Mojžíšova 16:2, 6

208 No, On řekl: „To místo, na kterém se s vámi setkám a přijmu vaši oběť, to místo jsem já vybral, abych tam umístil své jméno. Vy vcházíte do této brány, těchto dveří, které jsem si já zvolil, abych tam umístil své jméno. Tamtudy přicházíte.“

209 Dobře, oni tam umísťovali: „Toto je Církev Kristova.“ Pokud je na té výpovědi něco nesprávného, je tam vynecháno jedno slovo: „anti“. Vše, co On vyučoval, oni s tím nesouhlasí. Jsou to současní farizeové.

210 Ale my musíme najít místo, kam On umístil své jméno, protože v tom je Jeho jediná připravená cesta. Amen! Sláva! Sledujte! Kam On umístil své jméno? Do svého Syna.

211 „Ó,“ řeknete, „okamžik, bratře Branhame. To byl Syn, ne Otec.“

212 Syn vždy v každém případě přijímá jméno svého otce. Přišel jsem na tuto zem pod jménem Branham, protože jméno mého otce bylo Branham.

Jan 5:43

213 Ježíš řekl: „Přišel jsem ve jménu svého Otce, a vy jste mě nepřijali.“ Chcete ohledně toho místo Písma? Svatý Jan 5:43. Rozumíte? „Přišel jsem ve jménu svého Otce, a vy jste mě nepřijali.“ Otec tedy umístil své vlastní jméno, které zní „Ježíš“, v Synu. On je ta cesta, On je těmi dveřmi, On je tím domem, On je to místo, kam si Bůh vybral umístit své jméno. Bůh nikdy neumístil své jméno do mě, nikdy ho neumístil do církve, nikdy ho neumístil do metodistů, baptistů, katolíků, ale umístil ho do Krista, toho pomazaného Emanuela.

Matouš 16:17, 18

214 A to jméno je ve Slově, protože On je tím Slovem. Amen! Cím On tedy je? Vysvětlené Slovo je projevem Božího jména. Není tedy divu... „Tělo a krev ti to nezjevily, ale můj Otec, který je v nebesích, ti zjevil, kdo jsem. A na této skále já postavím mé místo bohoslužby a brány pekla jím nedokážou otrást.“ Amen! Ó, živá církvi Boží, stůj na pevném základu, pouze na Ježíši Kristu. Můžete tu píseň zpívat, ale jestli nejste na Kristu, Slovu, tak jste na bortícím se, pohybujícím se písku. „Ale na této skále, Kristu, mém Slovu.“

215 On postavil luteránské poselství a oni z toho udělali denominaci. To rostlo, byla to podnož. Pak On vyrostl až do části nohou, metodisté a tak dále. Tam stavěl svou církev, na svém Slově! No, On není pouze chodidly nebo pouze stehny, On je tělem; a teď je ta závěrečná část. Všimli jste si v pyramidě... já vám teď nekážu náboženství pyramidy.

216 Ale první Bible, která byla napsána, byla napsána na obloze; to byl zvěrokruh... [Prázdné místo na pásku.] Všimli jste si toho? On začíná Pannou, tím prvním znamením ve zvěrokruhu. A poslední znamení je Leo, Lev. On přišel poprvé skrze pannu a podruhé přichází jako Lev z Judova pokolení. A těsně předtím je věk Raka, zkřížené Ryby a všechny ty ostatní věky. Kdybychom měli čas, mohli bychom to probrat; na to máme čas v modlitebně.

Jan 10:9; 2. Petrova 1:5-7

217 A ta pyramida je od těch základů, až po královskou komnatu. A těsně předtím, než dojdete k té sedmé stěně, je tam takové malé uvítací místo, kam přichází posel, aby vás přivedl ke králi - posel Jan

Křtitel, který představil Krále. Ale ten vrcholový kámen byl odmítnut. A oni neví, Kámen ze Scone, nebo ať je to cokoliv, oni neví, kde je, protože to je kámen zavržený. Ale je to kámen, který to celé přikrývá a tvoří z té pyramidy napříč všemi sedmi věky církve jeden celek. Přidejte milost, přidejte toto a přidejte toto, těch sedm věcí, a tou poslední je Kristus. Přidejte to ke své lásce, přidejte milost k vaší milosti, přidejte ještě něco jiného a ještě něco jiného až se to dostává ke Kristu, který je vrcholový kámen. „Já jsem těmi dveřmi.“

Jan 5:43; Jan 14:19

218 Tedy, syn vždy přichází ve jménu svého otce. Každý syn přichází ve jménu svého otce. A Ježíš řekl: „Přišel jsem ve jménu mého Otce.“ Jaké je pak jméno Otce? Jaké je jméno Syna? A On řekl: „Ještě chvíli a svět mě už neuvidí, ale vy mě uvidíte.“ On přišel ve formě Ducha svatého, ten stejný Ježíš. A proto oni uctívali: „Ó, Ježíši!“ Vidíte? Rozumíte? Otec, Syn a Duch svatý, to je Pán Ježíš Kristus. A tím to hasne. „Přišel jsem ve jménu mého Otce, a nepřijali jste mě.“

Jan 5:43

219 No, zapamatujte si, On tady také dodal a varuje nás: „Přijde někdo jiný,“ nějaká denominace, vyznání víry. „Oni přijdou ve svém jménu a vy je přijmete. Mne *ale*, Slovo potvrzené a dokázané před vámi, nepřijmete.“

220 A jako měl pravdu tehdy, tak ji má i dnes. Ať vám to neunikne, lidi, v celém národě! „Přijde někdo jiný, nějaká církev, a vy tomu uvěříte, protože si můžete dělat, co se vám líbí. Ale já to nepotvrdím.“ On nikdy, v žádné době v žádné církvi nepotvrdil nic kromě poselství, které bylo dáno: Lutherovo ospravedlnění, Wesleyovo posvěcení, navrácení darů Letničních. A jakmile z toho udělali denominaci, tam to umřelo. Zkoumejte Písma.

5. Mojžišova 16:2, 6; Jan 1:1; Jan 5:43

221 Ale On řekl: „Vyberu si místo pro umístění mého jména.“ A to jméno bylo Ježíš. A Ježíš je Slovo, svatý Jan 1. Souhlasí to? To je to místo uctívání, v Kristu, Slovu. „Přišel jsem ve jménu mého Otce.“

Izaiáš 7:14; Matouš 1:23

222 Prorok řekl: „Jeho jméno bude Emmanuel.“ Je to Matouš 1:23, pokud si to chcete poznamenat. Ježíš, Jahve, Spasitel.

223 Tedy, pátý verš ukazuje, že On je dveřmi. Teď už, uprostřed mnoha dalších neviditelných důkazů, této brány a jména a místa, může být dokázáno, že existuje pouze jediné místo, na němž se Bůh setkává s člověkem kvůli bohoslužbě, a to tehdy, když on je v Kristu.

224 Nuže, teď je otázka: „Jak se do Něj dostaneme?“ No, to vás může trochu štípnout. Ale, víte, je to jako s používáním léků, pokud vám to nezpůsobí nevolnost, tak vám to nepomůže. Rozumíte?

1. Korintským 12:13

225 No, luteráni se tam chtěli dostat jednou cestou, totiž připojením se k Luteránské církvi. Metodisté se chtěli dostat dovnitř díky křiku. Letničnící se chtěli dovnitř dostat díky mluvení v jazycích. Ale to stále není to! Rozumíte? Ne, to jsou dary, a tak dále. Ale 1. Korintským 12 říká: „Jedním Duchem.“ Duchem Božím, který je dárcem života pro Slovo, semeno, aby to semeno potvrdil pro to období. Rozumíte?

226 Leželo tady to semeno metodistického věku a byl potřebný Duch svatý, aby způsobil, aby to semeno přišlo k životu a očistilo církev posvěcením. Luther to nekázal, protože on o tom nevěděl. Letničnící chtěli mluvit v jazycích kvůli navrácení darů. Každý prohlašuje: „To je to! To je to!“ Vidíte?

Príslovi 18:10; 1. Korintským 12:13

227 „Ale jedním Duchem jsme všichni pokřtěni do jednoho těla,“ a to tělo je rodina, Boží rodina. A to je dům Boží, a dům Boží je jméno Ježíše Krista. „Jméno Páně je pevnou věží, spravedliví do ní běží a jsou v bezpečí.“

228 A teď, jak tam chcete vejít na základě titulu? Jak může být přijat váš šek, když řeknete: „Zaplatit na příkaz ctihodného, doktora, kazatele“? Rozumíte? Můžeš být ctihodný, doktor, kazatel, ale jméno Páně je Ježíš Kristus. Rozumíte?

5. Mojžíšova 16:2, 6; Židům 10:16

229 „Vybral jsem si umístit své jméno ve dveřích domu mé bohoslužby, protože má rodina tam bude shromážděna pod krví, jako to bylo v Egyptě. A vše, co se ocitlo mimo, umřelo. A tam uvnitř není žádný kvašený chléb! Tam v tom není žádná denominační směsice. Můj dům, mé děti, zrozené z mých genů!“ Amen. Sláva Bohu! „V nich se nacházejí mé geny! Umístil jsem do nich své Slovo. Napsal jsem ho na tabule jejich srdcí. To je moje rodina, rodina těla Ježíše Krista - ta rodina. A těmito dveřmi vejdete dovnitř. Ne metodistickými, baptistickými nebo letničnícími, ale dveřmi, kde jsem umístil mé jméno.“ To nejsou metodisté. Boží jméno není metodista. Boží jméno není letničnící. Boží jméno není baptista. Boží jméno není katolík. Držte se tedy od těchto dveří stranou. Vidíte?

5. Mojžíšova 16:2, 6; Skutky 4:12; Filipenským 2:10

230 „Ale na místě, které jsem si zvolil, abych tam umístil své jméno.“ Tedy, v Bibli není uvedeno žádné jiné místo, kde by Bůh položil

své jméno, pouze v Ježíši Kristu, protože On je Synem Božím, který nosí jméno Boží a Boží lidské jméno. „A není dáno jiné jméno pod nebem, skrze které byste mohli být spaseni.“ Nejsem zvědav na metodisty, baptisty, presbyteriány, katechismy, nebo cokoliv chcete dělat; jediné skrze jméno Ježíše Krista, před kterým se skloní každé koleno a každý jazyk vyzná, že On je Pán. Takto vcházíte dovnitř.

231 A pokud jste byli správně pokřtěni jen vodou a potom popíráte Slovo, pak jste nelegitimní; vaše narození nebylo správné. Tvrdíte, že jste mu tehdy uvěřili, a přitom Ho zapíráte.

232 Jak bych mohl zapřít mou rodinu? Jak bych mohl zapřít Charlese Branhama jako svého otce? Krevní zkouška na dveřích to prokáže.

233 Moje činy a potvrzení Božího Slova v mém životě ukazují, jestli jsem dítětem Božím nebo ne. Tedy, existuje jediné Boží místo. Vidíte to? Jediné místo, kde Bůh přijme tvou oběť, (je mi jedno, jak jsi upřímný) je v Kristu.

1. Janova 5:1, 5

234 A zapamatujte si... Vy říkáte: „Dobře, já jsem uvěřil, já také vcházím dovnitř.“ Pamatujte, Bible říká... Vy říkáte: „No, Bible říká, „Každý, kdo věří, že Ježíš Kristus je Syn Boží, je spasen, bude spasen.““

1. Korintským 12:3

235 Je to tam řečeno, ale pamatujte, je také napsáno, také je napsáno: „Nikdo nemůže nazvat Ježíše Kristem, jediné skrze Ducha svatého.“ Můžete říct, že je, ale on není, dokud sám Duch svatý, který dává Slovu život, to nedokáže skrze potvrzení, že jsi Boží syn. To je podle Písma.

5. Mojžíšova 16:2, 5, 6

236 „To místo, kde jsem si zvolil umístit své jméno. Nebudeš uctívat v žádné jiné bráně, ale v bráně, kde jsem umístil své jméno; a pak tě přijmu, jsi v mé rodině.“

Izaiáš 9:6, 7

237 Tedy, Boží rodina poslouchá příkazy Otce rodiny. „A On je Knížetem pokoje, Mocným Bohem, Otcem věčnosti a Jeho vládě a kralování nebude konce a vláda bude na Jeho ramenou.“ A On jako Vládce, Král, Emmanuel, První a Poslední, Kníže pokoje, Mocný Bůh, Otec věčnosti - každé z Jeho dětí poslouchá každé Slovo podle příkazu, protože ony jsou Jeho částí.

238 My v našem domě žijeme tak, jak žijí Branhamovi. Vy ve vašem domě, u Jonesů, žijete tak, jak žijí Jonesovi.

2. Mojžíšova 12:10; 5. Mojžíšova 8:3; Matouš 4:4; Lukáš 4:4

239 A v domě Božím žijeme Božím Slovem, a to každým, které vychází z úst Božích; a jakýkoliv jiný podvod, my ho poslouchat nebudeme. Rozumíte? „Budete jíst nekvašený chléb v každém věku církve tak, jak vám ho budu podávat.“ Ale nesnažte se o to, abyste se vraceli a přidali to do tohoto, protože to jde do stébla. „A kosti a ostatní věci, které z té oběti zůstaly, vezmete a spálíte!“ To je minulost, ten věk církve umřel, postoupil dál, my jsme teď v dalším. Amen!

5. Mojžíšova 16:2, 6

240 „To místo, které jsem zvolil, abych tam položil mé jméno.“ Ó! 1. Korintským 12.

Efezským 4:30

241 Všimněte si Efezským 4:30:

... nezarmucujte Božího svatého Ducha, jímž jste byli zapečetěni až [k dalšímu probuzení?...] až ke dni vašeho vykoupení.⁴

... nezarmucujte Božího svatého Ducha, jímž jste byli zapečetěni až ke dni vašeho vykoupení.

242 Teď si všimněte. Použijme to pro naši lekci z Písma. A pak raději půjdeme, myslím si, že už lidi unavuji. Lidé vstávají a odcházejí už domů, vidíte, protože musí vařit oběd nebo mají s někým domluvenou schůzku. Nepočítali s tím, že sem přijdou a budou poslouchat celý dlouhý den. Rozumíte? Ale podívejte, znáte...

243 Bene, měl bych ti věnovat pozornost! Bůh ti žehnej! Děkuji, bratře Bene. Miluji tě, bratře Bene.

244 Kdybyste jenom věděli, co za nás ten chlapec vytrpěl během války; je prostřelený jako řešeto, přežil výbuch *granátu*, a tak dále. Prožil všechno možné, ale Bůh ho požehnal. On zůstal věrný. Opustila ho žena, utekla mu, a znovu se vdala a vzala mu děti. Ó, nerad na to myslím.

245 Ale každopádně, Bůh ti žehnej, Bene.

Efezským 4:30

246 Leží teď plný střepein, které tlačí na jeho nervy a všechno možné. Prostě... Museli byste znát pozadí těch věcí, rozumíte. Bože, požehnej tomu chlapci. Ano.

⁴ Podle překladu Bible krále Jakuba

... jímž jste byli zapečetěni až ke dni vašeho vykoupění.

247 Všimněte si! To může trochu štípnout, ale všimněte si. Nehněvejte se na mě, ale jen si všimněte.

Efezským 4:30

248 Když se Izrael jednou podíval na ty dveře, na kterých byla ta krev, (ta krev, ten život), a vešel dovnitř pod tu krev, oni už nevyšli ven, dokud nevyšli z Egypta.

... nezarmucujte Božího svatého Ducha, [skrže kterého vcházíte dovnitř, a až do dne, kdy budete vykoupěni, už nevycházejte.]

Efezským 4:30

249 Dobře, Bible má vždycky pravdu. On tam umísťuje slova, musíte to umístit tam, kde to patří, abyste měli celý obraz vykoupění. Rozumíte?

... nezarmucujte Božího svatého Ducha, jímž jste zapečetěni až do vašeho vykoupění. [Dokud nejste vykoupěni.]

Kolossenským 3:3

250 Jste tam zapečetěni, jste pod krví. Už zpod ní nevycházíte. A čím potom jste? Božím synem v Boží rodině, zapečetěným uvnitř skrže Duchem svatého. Dábel tě nemůže dostat, i kdyby chtěl. Protože jste mrtví - vaše část toho starého manžela je mrtvá - a jste pochováni a váš život je skrytý v Bohu skrže Krista a zapečetěn Duchem svatým. Jak tě potom může dostat? Jak potom můžeš vyjít ven? Ty jsi tam! Sláva! Už toho nechám; řekl jsem toho dost na to, abyste věděli, o čem mluvím.

251 A pak nové stvoření, ne podle denominace, ale podle Slova. Jste stvořením Slova. Protože ten základní kámen byl do vás položen před založením světa, byli jste předurčení, abyste byli synové a dcery Boží.

1. Mojžíšova 37:28

252 A na to přichází kámen na kámen v každém věku, aby potvrdil Slovo, které roste vzhůru, přesně tak jak to udělal Ježíš ve svém věku, který je vrcholovým Kamenem toho všeho. V Něm ležel každý věk. V Ježíši byl Mojžíš. V Ježíši byl David. V Ježíši byli proroci. Souhlasí to? Podívejte se na Josefa; prodán za téměř třicet stříbrných; vhozen do jámy; předpokládalo se, že je mrtev; vytažen ven; šel a byl postaven po pravici faraona. Podívejte, přesně tak, Ježíš byl... Josef byl v Ježíši.

253 A když přišel On, On byl plností králů, proroků (haleluja), odpočinulo v Něm tělesně Božství. On přišel odtamtud vykoupit nevěstu, mistrovské dílo. Mistrovské dílo, které říká satanovi, že...

254 Když on řekne: „Dny zázraků patří minulosti. Takovéhle věci, o kterých ty mluvíš, neexistují.“

Matouš 4:10; Lukáš 4:8

255 „Jdi pryč, satane.“ Vidíte? Podívejte, mistrovské dílo stojící v zahradě.

Matouš 15:14

256 Jednou se ten Vrcholový kámen vrátí, Hlava toho všeho, a přijme nevěstu k sobě; přičemž ta žena je z toho muže vzata, z části toho muže. Geny toho muže jsou v té ženě, a to jí dělá ženou. A takovým způsobem je Slovo Boží v církvi, a to dělá církev nevěstou. Ne nějakou denominací. Ta je z ďábla, každá. Já tak nenazývám ty lidi, kteří tam jsou; jsou to ubozí svedení lidé, tak jak to řekl Ježíš: „Slepí vedou slepé.“ A On je nebyl schopen vyvolat.

257 A oni řekli: „No, Ty ses narodil ze smilstva! Kdo Ti říkal, abys sem chodil? Jaká škola, jaký seminář Tě uznal? My máme Mojžíše. My jsme...“

Jan 5:46

258 On řekl: „Kdybyste znali Mojžíše, tak byste znali i mne.“

5. Mojžíšova 18:15

259 Protože Mojžíš o Něm psal ve svých čtyřech knihách: „Hospodin, váš Bůh, vám vzbudí dárce Slova, Proroka, který bude, jako jsem já. A kdo toho Proroka nebude poslouchat, bude vyhlazen z lidu.“ A toť vše. A čím On je? Slovem. A co to je? Nenechávejte nic z toho kvasu... prostě mezi to nedávejte žádný kvas. Nepřidávejte k tomu žádné vyznání víry, žádnou denominaci, protože rovnou tam by to bylo znečištěno, s vaší obětí by byl konec.

260 Pospěšme si teď opravdu rychle, abyste se mohli jít najíst.

Římanům 8:1

261 Všimněte si! Nuže, tedy, jsi syn Boží v domě Božím, jsi částí Boží ekonomie. Římanům 8:1: „A proto již není žádné odsouzení pro ty, kdo jsou v Kristu Ježíši.“ Protože oni jsou vůči světu mrtví, jsou živí v Něm, a žijí v tomto přítomném dni a působí, že to Slovo, že Bůh ho použil... nebo On je předurčil, umístil jejich jména v této knize nevěsty. A když voda přichází na to semeno, které je v srdci, ona ho zvedá do stavu nevěsty Kristovy. Ó! Je to tak dokonalé, jak jen může být. Takhle to bylo v každém věku.

262 Ti luteráni, pod ospravedlněním, chodidla, to takhle pozvedli; Wesley, pod posvěcením. Letniční pod paže, skutky a činy, a tak dále, museli být kalvinisty... nebo museli být arminiány, museli být legalisté. Ale my se teď blížíme k hlavě, k vrcholovému kameni. „Milost! Milost!“ volal ten Vrcholový kámen.

263 Co volal ten Vrcholový kámen? „Milost! Milost!“ Přešli jste ze smrti a věrovyznání do živého Slova živého Boha. Boží jediný poskytnutý plán pro Jeho věk, Jeho synové ve věku Slova, oživení Duchem jako nějaká jiskra, která je od něčeho zapálena, aby to ožilo; a teď jsou posazeni v nebeských místech, v přítomném čase, už jsou oživeni a jsou poddáni každému zaslíbení v tom Slově. Co to potom způsobuje? Vy jako část Božího genu, část Slova, jiní jako část Božího Slova, sedíte spolu a projevujete celistvost Kristova těla, protože mezi vámi není žádný kvas. (Rozumíš, o čem oni tu mluví, bratře Browne?) Není mezi vámi žádný kvas, prostě pouze Slovo, sedíte v nebeských místech, ve dveřích, v nichž On umístil své jméno: Kristus Ježíš.

264 Žádný kvas mezi vámi, to mezi vás přivádí veškerou plnost Božství tělesně. To se nemohlo stát v Lutherově věku, to se nemohlo stát ve Wesleyově věku, to se nemohlo stát v Letničním věku; ale v tom dni, kdy Syn člověka bude projeven, zjeven, kdy bude církev zpět přivedena dohromady s celým Božstvím Boha mezi Jeho lidem, ukazujícím ta stejná viditelná znamení, který se bude sám projevovat, tak jak to dělal na začátku, když byl projeven tady na zemi ve formě Proroka - Boha. Ó! Sláva! Je to zaslíbeno v Malachiáši 4, zaslíbeno skrze ostatní místa Písma. Kde tedy uctíváte? V domě Božím, kam jste posazeni v přítomném čase.

265 Teď, rychle, podívejme se teď ještě opravdu rychle, abychom mohli odejít asi... během deseti minut už budeme pryč, dá-li Pán.

266 Podívejme se teď na některé, kteří byli oživeni do tohoto domu Božího. V jejich věku.

267 Enoch! (Za deset minut už půjdeme, pokud ještě tak dlouho dokážete vydržet.) Podívejte, Enoch byl živým Slovem Božím ve svém věku. On byl prorok.

268 Prorok je Božím odrazovým zrcadlem. Kolik z vás to ví? Odrazové zrcadlo neodzrcadluje samo sebe, odrazové zrcadlo není tím odrazem. Musí být něco, co do toho zrcadla narazí, aby to způsobilo ten odraz. A tak prorok je vyvolenou Boží nádobou, která sama o sobě nemůže odzrcadlit vůbec nic, ale on je v přímé linii s tím odrazem, s

Bohem, aby mohl odrazit obraz Krista, Slova. Vidíte, nic jiného to nemůže udělat. Vy jste odrazovým zrcadlem, a proto prorok musel sníst tu knihu. Proto musel sníst ten svitek. On musel odrazit Slovo pro ten věk. Pochopili jste to?

²⁶⁹ Všimněte si Enocha, příklad dokonalého Božího odrazového zrcadla. Když s ním byl Bůh hotový, On ho prostě přenesl, vzal ho nahoru. Mechanika, kterou odzrcadloval, se stala dynamikou spolu s Duchem, a vzala ho nahoru.

Jan 1:14; Efezským 1:20; Efezským 3:14, 15

²⁷⁰ To samé ve dnech Eliáše. Eliáš, dokonce i jeho kosti, kde ten odraz... Byl odrazovým Božím zrcadlem, v jeho těle se projevovalo Slovo Boží. Když na ně položili mrtvého člověka, on se okamžitě vrátil znovu k životu. My jsme Jeho tělo a kosti, dokud jsme Kristovou nevěstou. Věříte tomu? Dobře. On umřel za nás a my umíráme sami sobě a jsme pohřbeni v Jeho jménu, abychom už nebyli z toho světa, ale abychom byli v Něm, z něhož je pojmenována celá rodina na nebi, po Ježíši Kristu. To je Efezským 1:21. Protože jak na nebi... rodina v nebi... Jak je pojmenována ta rodina v nebi? Ježíš. Jak je pojmenována ta rodina na zemi? Dobře, to je dům Boží, kde se nachází krev. Souhlasí to? To jsou ty dveře, to je ta brána, to je to místo, kam On umístil své jméno: „A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.“ To je Slovo, které odráží a rozněcuje věk, v němž žijete. To je to, čím byl On, to je to, čím byl Mojžíš, to je to, čím byl Jákob, to je to, čím byli ti ostatní, oni roznítli to Slovo Boží, byli tím odrazovým zrcadlem, ve kterém se Bůh odrážel. A došlo to až k tomu dokonalému obrazu Božímu, Ježíši Kristu, Božímu mistrovskému dílu; On byl udeřen, aby si mohl vzít ty ostatní z nich za svou nevěstu; to Jej odráželo.

Matouš 5:14, 15; Marek 4:21; Lukáš 8:16

²⁷¹ Mojžíš byl v Něm. Jozue byl v Něm. A jestli jste v Něm, byli jste v Něm před založením světa, rodinou Boží. Trpěli jste s Ním, zemřeli jste s Ním, šli jste s Ním na kříž, byli jste s Ním vzkříšeni; a teď jste stále s Ním, sedíte v nebeských místech, zrcadlíte poselství tohoto věku tomuto světu, jste světlo světa. „Vy jste světlo světa,“ ale jestli je zakryto denominačním kbelíkem, jak ho uvidí? Kvůli vašim tradicím způsobujete, že to světlo je neúčinné! Tím, že se snažíte... Vy denominační lidé, vy se snažíte držet světlo zdaleka od vaší církve; sami nevcházíte a jim to nedovolíte. Amen.

²⁷² Tady se zastavíme. Aj, mám toho tady ještě hodně. Mohli bychom pokračovat... Ó! Zůstává nám pět minut.

Efezským 4:5

273 Vidíte, kdo je těmi dveřmi? Kam Bůh umístil své jméno? Do Ježíše. Jak se do Jeho jména dostanete? Jak se tam dostanete? Tím, že jste tam pokřtěni. A jak? Vodou? Duchem! „Jeden Pán, jedna víra, jeden křest.“ A to je křest Duchem svatým.

274 Vodní křest tě jenom umísťuje do společenství s lidmi, že potvrzuješ, že jsi přijal Krista. To je pravda. Ale je to křest Duchem. Já nad tebou mohu vzývat Ježíšovo jméno a pokřtít tě; to to nedocílí.

275 Ale když jednou ten Duch svatý skutečně... Vejde do tebe opravdové Slovo - to Slovo, Ježíš - pak, bratře, potom už pro tebe to poselství není tajemstvím. Budeš ho znát, bratře, bude před tebou celé osvětlené. Haleluja! Sláva Bohu! Amen!

*Miluji Je, miluji Je,
protože On nejdřív miloval mě,
a vykoupil spásení mé... (Drahý Bože,
prosím, abys tyto lidi uzdravil,
Pane, a abys způsobil, aby každý z nich
byl zdravý. Ve jménu Ježíše Krista. Amen.)*

276 Ó! Láska!

*Ó, od té doby, co jsem vírou spatřil ten pramen
tekoucí z Tvých ran
(z toho Mistrovského díla),
láska vykoupení se stala mým tématem,*

Žalm 119:11; 1. Janova 4:7

277 Jak můžeš...? Bůh je láska. „Kdo miluje, je z Boha,“ Božská svatá láska. Ne ta oplzlá láska; ale čistá, ryzí svatá láska, láska Boží, Slova. „Tvé zákony jsem skryl ve svém srdci, abych proti Tobě nehřešil.“ Ó, to bylo Davidovo zvolání. Není On nádherný? Nemilujete Ho?

5. Mojžíšova 8:3; Matouš 4:4; Lukáš 4:4

278 Tedy, existuje způsob, čistý svatý způsob, to jediné místo setkání, kde se s tebou Bůh setká. Ne kvůli tomu, že říkáš: „Bože, teď jsem se stal dobrým metodistou. Jsem dobrý baptista. Jsem dobrý letniční.“ Ne! Ale protože jsi v Ježíši, ve Slovu, v té části Slova, která byla projevena dnes, v poselství tohoto dne. Ne v Lutherově *poselství*, Wesleyově, Letničním; ale ty jsi Ježíšův, jsi odrazem, který vyrostl až

tady sem. Nemůžeš se vracet zpět k tomuhle. To by bylo přidávání kvasu do tvého svatého chleba, že: „Člověk bude žít každým slovem pocházejícím z úst Božích, v daném období.“

279 Ó, přijď, Pane Ježíši, Ty velký Vrcholový kameni. Podívej, jak tam leží prach těch luteránů, kteří zemřeli v minulosti, kteří byli mučedníky. Podívej se na ty metodisty.

280 Ti letniční a tak dále, kteří teď přicházejí, ten opravdový rod, který vyšel.

2. Petrova 2:22

281 Vy Sbory Boží, vy jste se zorganizovali; právě ta věc, z níž vás Bůh vyvedl, a vy jste se k tomu rovnou zpět vrátili jako prase ke svému válení se v blátě.

Přísluví 26:11; 2. Petrova 2:22

282 Vy Jednotáři, Sjedenocení, ta stará J. C., Letniční sbory Ježíše Krista, jedna pro barevné, a oddělili jste se kvůli rasové segregaci. Udělali jste to a pak jste to sjednotili a nazvali jste to „Sjedenocení“. A potom jste se zorganizovali a hádali jste se se Sbory - „Jako pes vracející se ke svým zvratkům.“ Jestli zvracení způsobilo psovi nevolnost poprvé, nezpůsobí mu to nevolnost znovu? Změňte svou stravu, z té vaší denominační ke Slovu, a žijte Kristem. Styďte se!

*Tam nahoře mám Otce,
tam nahoře mám Otce.
Tam nahoře mám Otce,
na tom druhém břehu.*

*Jednoho jasného dne se s Ním půjdu setkat,
jednoho jasného dne se s Ním půjdu setkat.
Jednoho jasného dne se s Ním půjdu setkat,
tam na ten druhý břeh.*

*Ó, nebude to šťastné setkání,
nebude to (Slovo půjde ke Slovu!) setkání.
(Když nevěsta odejde nahoru, Slovo za Slovem.)
... šťastné setkání,
tam na druhém břehu.*

*Ó, ten jasný den může být již zítra,
ten jasný den může být již zítra.
Ten jasný den může být již zítra,*

tam na tom druhém břehu.

283 Řeknete: „Myslíš to vážně, bratře Branhame?“

Jan 14:20

284 Ovšem! Když ti luteráni z toho věku, wesleyovci ze svého věku, letniční ze svého věku, ti opravdoví, ne ti denominační... Ti letniční, ti, kteří přidali kvas, denominaci, umřeli. Ale toto pravé Slovo jde kupředu, vidíte, právě tak jak to řekl Ježíš: „V ten den poznáte, že já jsem v Otci a Otec je ve mně, a já ve vás a vy ve mně.“ To vcelku tvoří to Slovo!

Ó, nebude to šťastné setkání...

(když se Jeho synové shromáždí u Jeho brány) ...

šťastné setkání.

Nebude to šťastné setkání,

tam na druhém břehu.

285 Tedy, církvi, teď vyučujeme. Ale, pamatujte, když odsud odejdete, začnete vycházet z té slupky. Vcházíte do zrna, ale zůstaňte ležet v přítomnosti slunce. Nepřidávejte k tomu, co jsem řekl, neubírejte z toho, co jsem řekl, protože nakolik vím, mluvím pravdu, tak jak mi to bylo dáno od Otce. Rozumíte? Nepřidávejte k tomu, mluvte pouze to, co jsem řekl.

286 Jedná se o to, jen lidem říct, aby přišli a hledali Pána Ježíše. A potom se vy sami položte přímo do Jeho přítomnosti a dvořte se mu: „Ó, Pane Ježíši, Synu Boží, miluji Tě. Zjemni mé srdce, Pane. Vezmi pryč veškerou špínu a lásku vůči tomuto světu a dovol mi v tomto současném světě žít před Tebou svatě.“

287 Skloňme naše hlavy k modlitbě. No, podívejme se, máte tady někoho vybraného, kdo by nás propustil s modlitbou? Nebo... Udělám to tedy já. Budte opravdu uctiví.

288 Drahý Bože, děkujeme Ti za to, že jsme mohli mít naši duchovní stravu. Děkujeme Ti, Pane, že vitamín Slova působí růst synů Božích. On neúčinkuje na žádný jiný druh charakteru, pouze na syny a dcery Boží. A tak Ti za to děkujeme a prosíme, Bože, abychom z toho mohli mít užitek. Abychom Ti nejen děkovali - my Ti za to děkujeme - ale kéž bychom tu sílu použili, abychom se snažili v lásce přesvědčovat lidi, aby uvěřili v našeho Boha; ty zbloudilé, hříšníky, ženy, muže, chlapce, dívky, v tomto věku.

Zjevení 6:16

289 Když vidíme, Pane, že ten psychický stav, ten nervózní věk, v němž lidé žijí, je přivádí k šílenství; aby se přesně vyplnilo to, co řeklo a co zaslíbilo Písmo, že budou na zem přicházet ty veliké šeredné věci. Jako sarančata, která budou strašit ženy s ostříhanými vlasy. Budou mít dlouhé vlasy jako ženy. A různé šeredné příznaky, které lidé budou moci vidět, Pane, v tom jejich psychicky oklamáném stavu, v němž se nacházejí, a budou křičet ke skalám a horám. Ženy, které budou dělat matky psům a kočkám a nebudou vychovávat děti ke Tvé slávě. Ty, kterým jsi dal děti, a ony je počaly a potom je pustily na ulici, aby si dělaly, co chtěly. Není tedy divu, že jsi řekl, Pane, když jsi šel na kříž: „Tehdy začnou volat ke skalám a horám, aby na ně padly.“

Matouš 24:30; Matouš 25:31; Marek 13:26; Lukáš 21:27; 1. Tessalonicenským 4:17

290 Vidíme každou další věc, která se pohybuje rovnou až do tohoto času. Vidíme, jak je Písmo potvrzeno a dokázáno. A když to vidíme, Pane - Tebe, našima vlastníma očima, jak se projevuješ - jednoho dne bude vytržení a my uvidíme to projevení toho Slova: „Protože Syn člověka přijde na oblacích slávy se svými svatými anděly a my budeme vychváćeni, abychom se s Ním setkali na povětrí.“ Potom to bude... Teď o tom slyšíme a pak to uvidíme na vlastní oči.

291 Dej, abychom byli nalezeni v Něm, Pane, v tom jediném připraveném místě. A On je tou obětí. Přinášíme Jeho, to, o čem jsme slyšeli, Ježíše Krista, do domu Božího skrze křest Duchem svatým, skrze jméno Ježíše Krista. A tam je naše oběť přijata a my jsme přivedeni do té rodiny; protože, přestože jsme bloudili v tomto světě, byli jsme předurčenými syny a dcerami Božími před založením světa. Děkujeme Ti za to, Otče. Ó, jak by se někdo vůbec mohl k něčemu takovému obrátit zády (když našli tu pravdu, že Bůh si je vybral z tohoto světa)? V ten den, když já jsem byl spasen, byly miliony ztracených.

292 Ó, umírající Beránku, jak Ti mohu vůbec *dostatečně* poděkovat? Jak vůbec může být mé srdce před Tebou dostatečně uctivé? Pomoz mi, drahý Bože, abych žil věrně. Pomoz mým lidem, aby žili věrně. Prosím za ně, Pane, za každého, abys... Bože, nějakým způsobem, já nevím... Nevěděl bych. Nevím prostě, jak za to mám prosit, Pane. A možná o to ani neprosím správným způsobem, ale ty mi odpusť moji nevědomost, Pane, a prostě pohleď na mé srdce. Prosím, aby ani jeden z nich nezahynul, ani jeden z nich, Otče. Já si je nárokuju, každého, pro Tebe. Ve jménu Ježíše Krista. Amen.

Miluji Jej...

A jestli Ho milujete, milujete se navzájem. Podejme si ruce.

